

EZECHIEL

Inleiding

De historische achtergrond van Ezechiël,
zijn openingsvisioen en zijn roeping
tot profeet.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/ezechiel/inleiding

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Ezechiëls tekst, leeftijd en priesterschap	4 min	5
2	De drie wegvoeringen naar Babel	5 min	7
3	Ezechiël, Jeremia en Daniël	4 min	9
4	Het leven van de ballingen in Babel	3 min	11
5	Gods woord horen zonder te gehoorzamen	3 min	13
6	Valse profeten beloven een snelle terugkeer	2 min	15
7	Het gezin van de profeet als teken	2 min	15
8	Ezechiëls bediening en de band met Openbaring	3 min	16
9	Uitgebeelde profetieën en geestvervoering	4 min	18
10	De vier grote visioenen van Ezechiël	2 min	19
11	Herhaling en het kennen van de HEERE	4 min	20
12	De indeling van het boek Ezechiël	2 min	22
13	De storm uit het noorden als oordeel	3 min	24
14	Gods strijdswagen verschijnt in de wolk	2 min	25

15	De vier levende wezens beschreven	2 min	26
16	Visioenen als beelden van geestelijke zaken	5 min	27
17	De vier gezichten als beeld van de schepping	2 min	29
18	De vier gezichten als beeld van Christus en God	3 min	30
19	De vleugels en de beweging van de wezens	3 min	32
20	De wielen die alle kanten op kunnen	3 min	33
21	De ogen op de wielen en Gods alwetendheid	2 min	35
22	De Geest bestuurt de wezens en de wielen	2 min	36
23	Het platform en Gods wereldwijde heerschappij	2 min	37
24	De cherubs als bewakers van Gods troon	4 min	39
25	De gestalte op de troon	3 min	40
26	De regenboog als teken van Gods genade	5 min	42
27	Ezechiëls roeping en de kracht van de Geest	3 min	46
28	Spreeken tot een opstandig volk	2 min	48
29	De boekrol eten als profetisch teken	3 min	49

30	Gods woord opnemen: zoetheid en bitterheid	3 min	50
31	Toegerust voor de weerstand van Israël	4 min	52
32	De verantwoordelijkheid van de wachter	3 min	55
33	Ezechiëls opsluiting en opgelegde zwijgen	3 min	57
	Om verder te lezen		58

1

Ezechiëls tekst, leeftijd en priesterschap

Als onderdeel van een inleiding op Ezechiël zou ik graag met jullie de eerste drie verzen van hoofdstuk 1 lezen. Ezechiël hoofdstuk 1, vers 1 tot en met 3.

In het dertigste jaar, in de vierde maand, op de vijfde van de maand, toen ik te midden van de ballingen aan de rivier de Kebar was, gebeurde het dat de hemel geopend werd en ik visioenen van God kreeg te zien. Op de vijfde van de maand — het was het vijfde jaar van de ballingschap van koning Jojachin — kwam het woord van de HEERE uitdrukkelijk tot Ezechiël, de zoon van Buzi, de priester, in het land van de Chaldeeën bij de rivier de Kebar, en de hand van de HEERE was daar op hem.

EZECHIEL 1:1-3

Het is je misschien opgevallen dat vers 1 in de eerste persoon is geschreven, op een autobiografische manier. Hij zegt:

Ik was bij de gevangenen. Ik heb dit gezien.

Maar vers 2 en 3 zijn in de derde persoon geschreven. Er wordt over Ezechiël gesproken alsof hij iemand anders is dan de schrijver. Vers 2 en 3 zijn de enige verzen in het hele boek die niet in de eerste persoon zijn geschreven. Het hele boek is in de eerste persoon geschreven, alsof het geschreven is door de man die de ervaringen in het boek heeft meegemaakt. En die man was de profeet Ezechiël. Behalve dan die twee verzen.

Die twee verzen zijn er waarschijnlijk in gezet door een schrijver die in de begintijd Ezechiëls tekst heeft overgeschreven, of zijn werk in een of andere vorm heeft geredigeerd. En hij heeft zijn eigen opmerkingen toegevoegd, zodat we precies

begrijpen wie deze Ezechiël was. Je kunt zien dat als vers 2 en 3 werden weggelaten, vers 4 heel natuurlijk op vers 1 zou aansluiten, want vers 4 en wat daarop volgt is ook autobiografisch:

Ik keek en ik zag het.

Zonder vers 2 en 3 zou de tekst soepel doorlopen, maar zouden we belangrijke informatie missen over wie Ezechiël was, wie degene was die de visioenen had, en waar het allemaal over ging.

In vers 1 staat dat het in het dertigste jaar was, maar er staat niet waarvan. We moeten maar raden hoe dit dertigste jaar gerekend moet worden. In vers 2 staat:

Het was de vijfde dag van de maand, in het vijfde jaar van de gevangenschap van koning Jojachin.

Het vijfde jaar van de ballingschap van koning Jojachin was tegelijk het dertigste jaar van iets. En er is nooit een redelijke verklaring aangedragen voor de vraag waarvan het het dertigste jaar was, behalve van het leven van de profeet zelf. Dat wil zeggen: het was zijn dertigste levensjaar. Hij was toen dertig jaar oud. En dat is over het algemeen ook de opvatting waarover degenen die het boek Ezechiël uitvoerig hebben bestudeerd het eens zijn. Het is de enige datering in het boek die niet met een bekende gebeurtenis in verband wordt gebracht. Daarom moet het wel een verwijzing zijn naar zijn eigen leeftijd op het moment dat hij zijn bediening begon en deze visioenen kreeg. Hij was dertig jaar oud.

Uit vers 3 leren we dat de man Ezechiël heette en dat zijn vader Buzi heette. Ook leren we uit vers 3 dat hij een priester was. Dat betekent natuurlijk dat hij uit het geslacht van Aäron kwam, uit de stam Levi. Als priester zou hij op dertigjarige leeftijd met zijn priesterlijke werkzaamheden beginnen in Jeruzalem, in de tempel. Dat was de leeftijd waarop een jonge priester het priesterambt ging bekleden. Hij was in een priesterfamilie geboren. Hij had nu de leeftijd waarop hij normaal gesproken het priesterambt in Jeruzalem zou gaan bekleden.

Het enige probleem was dat hij niet in Jeruzalem was. Hij was in Babylonië. Hij bevond zich bij de rivier de Kebar. Dat was een groot kanaal van de rivier de Eufraat, dat deze met de rivier de Tigris verbond. Het werd gebruikt voor handel en dergelijke. Het was een groot kanaal. Het was als een rivier. Hij bevond zich waarschijnlijk ergens ten zuidwesten van de stad Babylon. Maar hij was een van de ballingen in Babylon, ongeveer duizend mijl van huis, ongeveer duizend mijl van Jeruzalem.

2

De drie wegvoeringen naar Babel

Het tijdstip wordt in verband gebracht met de ballingschap van Jojachin. Er waren drie wegvoeringen van de Joden naar Babylon. Je herinnert je dat de profeten Jesaja en Jeremia uitdrukkelijk hadden geprofeteerd dat de Joden in ballingschap zouden gaan, dat er inderdaad een ballingschap in Babylon zou zijn. Jeremia had verklaard dat die ballingschap zeventig jaar zou duren. Die ballingschap kwam door drie afzonderlijke wegvoeringen tot stand.

De eerste wegvoering was in 605 voor Christus. Dat was toen Nebukadnezar tegen Jeruzalem optrok. Hij was nog niet de koning van Babylon, maar was destijds de bevelhebber van de Babylonische legers. Zijn vader was de koning. Hij voerde veel van de voornaamste burgers van de stad als gevangenen weg naar Babylon. Onder die burgers waren Daniël en Sadrach, Mesach en Abed-Nego, die we nog niet hebben bestudeerd. We zullen het boek Daniël bestuderen nadat we het boek Ezechiël hebben bestudeerd. Het boek Daniël is natuurlijk nog een boek dat werd geschreven door een profeet die in ballingschap in Babylon was, zoals Ezechiël.

Daniël werd bij de eerste deportatie in ballingschap gevoerd, toen Nebukadnezar voor het eerst kwam en de aanzienlijkste burgers meenam. Daniël was kennelijk van koninklijke afkomst, of in elk geval van adellijke afkomst, en werd toen, in 605 voor Christus, naar Babel weggevoerd. Acht jaar later kwam Nebukadnezar opnieuw tegen Jeruzalem op, en dat was in het jaar 597. Toen vond er een algemenere deportatie plaats. Tienduizend Joden werden weggevoerd, en ook koning Jojachin zelf, de koning van Jeruzalem, werd meegenomen. Dat is het moment waarop Ezechiël werd

meegenomen. Ezechiël werd dus acht jaar na Daniël in ballingschap gevoerd, al was hij misschien ongeveer even oud als Daniël of zelfs ouder, want Daniël was nog een jongen toen hij acht jaar eerder in ballingschap ging.

Hoe dan ook, toen Ezechiël naar Babel in ballingschap ging, was dat samen met tienduizend anderen en de koning van Jeruzalem zelf, die in 597 voor Christus in ballingschap werd gevoerd. Het verslag van deze gebeurtenis staat in het tweede boek Koningen, hoofdstuk 24, vers 11 tot en met 18. Daar wordt beschreven hoe Nebukadnezar kwam en Jojachin en tienduizend anderen wegvoerde. Hoewel 2 Koningen het niet zegt, was Ezechiël een van degenen die bij die gelegenheid in ballingschap werden gevoerd.

Zo'n elf jaar later kwam Nebukadnezar terug en stak Jeruzalem in brand. Ik zal je vertellen wat er in die elf tussenliggende jaren gebeurde. Toen Jojachin in 597 voor Christus in ballingschap werd gevoerd, en Ezechiël en tienduizend anderen met hem naar Babel werden weggevoerd, stelde Nebukadnezar Jojachins oom Zedekia in zijn plaats aan als koning in Jeruzalem. Later kwam Zedekia in opstand. Hij zocht hulp bij Egypte om tegen Babel in opstand te komen. Daarom kwam Nebukadnezar in 586 voor Christus terug en verwoestte hij Jeruzalem, vanwege de opstand van Zedekia.

Op dat moment werd bijna iedereen uit Jeruzalem weggevoerd. De stad werd verwoest en de meeste anderen werden weggevoerd. Vervolgens stelde Nebukadnezar Gedalia aan als landvoogd over de weinigen die in Jeruzalem waren achtergebleven. Gedalia werd, zoals je je misschien herinnert, door zijn mede-Joden vermoord. Daarna vluchtten die Joden en iedereen die in Jeruzalem was achtergebleven naar Egypte. Ze namen Jeremia onder dwang mee naar Egypte, omdat ze wisten dat er vergelding vanuit Babel zou komen.

De deportatie verliep dus in drie fasen. De eerste, waarbij de aanzienlijkste burgers werden meegenomen, onder wie Daniël, vond plaats in 605 voor Christus. Daarna kwam de tweede, waarbij koning Jojachin en de tienduizend anderen werden meegenomen, onder wie Ezechiël, in 597 voor Christus. Vervolgens, elf jaar later, kwam de verwoesting van Jeruzalem. De reden waarom ik dit benadruk, is dat het ons helpt te begrijpen in welke periode Ezechiëls profetie valt.

Ezechiël was kennelijk vijftientig jaar oud toen hij in ballingschap werd gevoerd. Dat maken we op uit het feit dat hij dertig jaar oud was in het vijfde jaar van die ballingschap. Dat halen we uit vers 1 en 2. In vers 2 wordt ons verteld dat het het vijfde jaar van de ballingschap van koning Jojachin was, en het was het dertigste levensjaar van Ezechiël. Dat betekent dat hij vijftientig jaar oud was toen de ballingschap plaatsvond, toen hij in ballingschap werd gevoerd.

Ezechiël bracht dus vijf jaar in ballingschap in Babel door voordat hij tot profeet werd geroepen. In het vijfde jaar van die ballingschap werd hij tot profeet geroepen. En zes jaar daarna werd Jeruzalem natuurlijk verwoest. De helft van het boek Ezechiël, de eerste vierentwintig hoofdstukken, bestaat uit profetieën die de profeet uitsprak in die eerste zes jaar van zijn bediening, tot aan de val van Jeruzalem. Daar zullen we later nog wat over zeggen.

3

Ezechiël, Jeremia en Daniël

Het is duidelijk dat Ezechiël, gezien de tijd waarin hij leefde, Jeremia gekend moet hebben. Jeremia profeteerde in Jeruzalem voordat Ezechiël in ballingschap werd gevoerd, en ook daarna nog. Jeremia zal dus ouder zijn geweest dan Ezechiël, maar Ezechiël zal hem gekend hebben. Als Ezechiël vijftientig was toen hij in ballingschap werd gevoerd, zal hij als inwoner van Jeruzalem veel gelegenheden hebben gehad om Jeremia te horen. Veel van zijn boodschap, en zelfs een deel van zijn taalgebruik, lijkt op die van Jeremia. Misschien was hij sterk door Jeremia beïnvloed.

Ze profeteerden allebei de uiteindelijke verwoesting van Jeruzalem, en ze spraken zich allebei uit tegen valse profeten die het volk een vals gevoel van veiligheid gaven. Die vertelden de mensen dat Jeruzalem niet zou vallen. Jeremia en Ezechiël hadden allebei de boodschap dat Jeruzalem wel degelijk zou vallen en dat de ballingschap lang zou duren.

Hij was natuurlijk ook een tijdgenoot van Daniël, al heeft hij Daniël waarschijnlijk nooit gekend. Ze woonden in verschillende delen van het Babylonische Rijk. Ezechiël woonde kennelijk bij de ballingen in Tel-Abib, ten zuidwesten van de stad Babel, maar

binnen het Babylonische Rijk. Daniël daarentegen woonde in Babel zelf.

Daniël werd daadwerkelijk met koninklijke eer behandeld en werd zoiets als de grootvizier of eerste minister van Babel. Hij werd heel machtig in Babel. Ezechiël woonde onder de ballingen en heeft nooit politieke macht gehad. Daniël en Ezechiël leefden dus in dezelfde tijd in Babylonië, in ballingschap, maar Daniël woonde als het ware in het paleis. Ezechiël woonde onder de ballingen in een van de voorsteden.

Ezechiël wist wel van Daniël, al hebben ze elkaar waarschijnlijk nooit ontmoet. Ezechiël noemt Daniël twee keer in zijn boek en spreekt met veel waardering over hem. Daniël had een goede reputatie onder de ballingen, en misschien hoopten ze dat zijn hoge positie in Babel hen zou helpen om ooit naar hun vaderland terug te keren. Dat is inderdaad gebeurd. Maar in Ezechiël 14, vers 14, staat:

Al zouden te midden ervan deze drie mannen zijn, Noach, Daniël en Job, dan zouden zij alleen door hun gerechtigheid hun eigen leven redden, spreekt de Heere HEERE.

EZECHIEL 14:14

Ik ga op dit moment niet in op wat dit vers zegt, maar let erop dat Noach, Daniël en Job worden genoemd. En Daniël, die op dat moment vijftien jaar in Babylon was, had zo'n hoge status bereikt dat hij vergeleken kon worden met de rechtvaardige mannen uit het verre verleden die in hun generatie opvielen, zoals Noach en Job. Dat is iets verbazingwekkends, want gewoonlijk worden heiligen pas na hun dood heilig verklaard. Gewoonlijk wordt de grootheid van mensen pas gewaardeerd nadat ze zijn heengegaan. De Joden doodden hun profeten, en een latere generatie bewonderde dan die profeten die hun vaders hadden gedood. Maar hier hebben we twee mannen uit het verre verleden, Job en Noach, en een levende tijdgenoot, Daniël, die met hen op één lijn wordt gesteld. Dat laat zien hoe hoog Daniël zelfs tijdens zijn leven werd geëerd door zijn mede-Joden, of in elk geval door God, toen die profetie werd uitgesproken. Daniël wordt later ook nog genoemd. We zullen die vermeldingen bekijken wanneer we eraan toe zijn.

4

Het leven van de ballingen in Babel

Ezechiël woonde onder de ballingen van Tel Aviv. Als we Ezechiël lezen, krijgen we enigszins een beeld van het soort leven dat de Joden tijdens hun gevangenschap in Babylon hadden. Het was bij lange na niet zo zwaar of moeilijk als hun gevangenschap in Egypte was geweest, gedurende die vierhonderd jaar vóór de uittocht. In Egypte werden ze tot dwangarbeid gedwongen, tot zwaar werk, met slavendrijvers die hen sloegen en hun kinderen probeerden te doden, enzovoort. Maar de Joden in Tel Aviv hadden in elk geval hun eigen huizen. En we mogen hen misschien beschouwen als een representatieve doorsnede van de Joden in gevangenschap en ballingschap. Ze hadden blijkbaar een zekere mate van vrijheid, want Ezechiël zelf kon rondtrekken. Hij trok eropuit naar de rivier de Kebar en kreeg visioenen, en daarna ging hij weer naar huis. En de oudsten van Israël gingen naar het huis van Ezechiël om de HEERE te raadplegen. Ze bewonderden hem, zagen tegen hem op als profeet, en kwamen naar zijn huis om woorden van de HEERE te ontvangen.

Dit vertelt ons ook dat de Joden tijdens de Babylonische gevangenschap een soort maatschappelijke structuur mochten hebben met oudsten, dat wil zeggen erkende leiders van hun gemeenschap. Het lijkt erop dat de Joden tijdens de ballingschap in Babylon een zekere mate van vrijheid hadden, al was dat voor hen natuurlijk niet goed genoeg. Als je Psalm 137 leest, is het heel duidelijk dat de gevangenschap hun heel zwaar viel. Dat ze zo ver van Sion waren weggevoerd, was heel moeilijk voor hen. Je

kunt, als je wilt, Psalm 137 lezen om te zien hoe de Joden tegenover hun gevangenschap stonden. Psalm 137 is geschreven door een van die Joden in gevangenschap. Er staat:

Aan de rivieren van Babel, daar zaten wij, ook weenden wij als wij aan Sion dachten. Wij hadden onze harpen gehangen aan de wilgen die daarbinnen zijn. Toen zij die ons gevangenhielden, daar woorden van een lied van ons verlangden, en wie ons omvergeworpen hadden, blijdschap: Zing voor ons een van de liederen van Sion! zeiden wij: Hoe zouden wij een lied van de HEERE zingen in een vreemd land? Als ik u vergeet, Jeruzalem, laat dan mijn rechterhand zichzelf vergeten. Laat mijn tong vastkleven aan mijn gehemelte, als ik niet aan u denk, als ik Jeruzalem niet doe uitstijgen boven mijn hoogste blijdschap.

PSALM 137:1-6

Enzovoort.

Zo voelden ze zich dus. De ballingen in Babylon verlangden ernaar om thuis in Jeruzalem te zijn. Maar de situatie in Babylon was bij lange na niet zo slecht als die voor hen in Egypte was geweest. En dus kwamen de oudsten van de Joden in Tel Aviv naar het huis van Ezechiël om de HEERE te raadplegen.

5

Gods woord horen zonder te gehoorzamen

Ook al kwamen ze daarvoor, dat betekent niet dat het godvruchtige mannen waren. In de meeste gevallen had Ezechiël zelfs een onaangenaam woord voor hen, een heel scherpe terechtwijzing. God zei tegen hem:

Mensenkind, die mannen hebben hun stinkgoden in hun hart doen opkomen en hebben het struikelblok van hun ongerechtigheid vóór zich gezet. Zou Ik Mij dan werkelijk door hen laten raadplegen?

EZECHIËL 14:3

En hoewel de Joden volgens de profeten in gevangenschap waren gestuurd vanwege hun afgoderij, die ze thuis in Jeruzalem bedreven, bedreven ze blijkbaar geen afgoderij in Babylon. De gevangenschap genas hen van die ondeugd. Maar God wijst Ezechiël erop dat ze in Babylon weliswaar niet openlijk afgoden aanbaden, maar toch nog steeds afgoden in hun hart koesterden. En dus had God, Die de harten ziet, nog steeds een hard woord voor hen.

In hoofdstuk 33 maakt God Ezechiël duidelijk dat de mensen wel naar hem toe kwamen om het woord van de HEERE te horen, maar geen enkele neiging hadden om het woord van de HEERE te gehoorzamen. Hij zegt in Ezechiël 33, vers 30 tot en met 33:

En wat u betreft, mensenkind, uw volksgenoten praten over u bij de muren en in de deuropeningen van de huizen. De een praat met de ander, ieder met zijn broeder: Kom toch, en hoor wat het woord is dat van de HEERE uitgaat. En zij komen naar u toe als een toestroom van volk, en gaan vóór u zitten als Mijn volk. Zij horen uw woorden, maar zij handelen er niet naar, want zij nemen liefdevolle woorden in hun mond, maar hun hart volgt hun winstbejag. En zie, u bent voor hen als een liefdeslied, met een mooie klank en goed gespeeld. Zij horen uw woorden, maar zij handelen er niet naar. Maar als het komt — en zie, het komt — dan zullen zij weten dat er een profeet in hun midden geweest is.

EZECHIËL 33:30-33

Dus Hij zegt:

De mensen komen naar je luisteren.

Ze moedigen elkaar aan:

Laten we naar Ezechiël gaan om te horen wat de Heer te zeggen heeft.

Maar God zegt dat ze er niet naar zullen handelen. Het is vermaak voor hen, een onderbreking van de verveling. Het is alsof je luistert naar een man die een mooi lied op een instrument speelt. Het is net alsof je naar een concert gaat. Je gaat erheen voor je vermaak. Je gaat er niet heen omdat je wilt horen wat je moet doen. Je gaat erheen om jezelf te dienen, niet om te leren hoe je jezelf moet verloochenen. Dat was wat die mensen deden. Ze kwamen naar Ezechiël uit nieuwsgierigheid, uit een verlangen om te weten wat God vervolgens zou zeggen, maar niet echt uit een verlangen om de wil van God te doen. Dus hoewel de oudsten naar het huis van Ezechiël kwamen om het woord van de Heere te horen, gehoorzaamden ze het woord van de Heere niet.

6

Valse profeten beloven een snelle terugkeer

Onder de ballingen in Babel waren valse profeten. Ezechiël spreekt zich tegen hen uit. Jeremia sprak zich tegen hen uit. Die valse profeten zeiden dat Jeruzalem niet verwoest zou worden en dat de ballingen die al naar Babel waren weggevoerd, spoedig vrijgelaten zouden worden om weer naar huis te gaan. Deze hele afschuwelijke beproeving zou spoedig voorbij zijn. God stond nog steeds aan hun kant, en ze moesten zich helemaal niet in Babel vestigen. Ze moesten altijd klaarstaan voor het moment waarop God hen zou vrijlaten om terug te gaan.

Je herinnert je wel hoe Jeremia brieven aan die ballingen had geschreven, want je hebt dat boek zojuist helemaal bestudeerd. Bedenk dat hij nog in Jeruzalem was toen deze ballingen werden weggevoerd. Hij bleef daar tot het einde. Hij schreef hun dat ze zich daar gerust moesten vestigen, het land moesten bewerken, hun huizen moesten inrichten en kinderen moesten krijgen, enzovoort, omdat ze daar lang zouden blijven. Maar de valse profeten onder de ballingen zeiden: ‘Nee, Jeruzalem zal niet verwoest worden en zal spoedig hersteld worden.’

Dat is natuurlijk de achtergrond van een groot deel van Ezechiëls profetieën. De hoofdstukken 1 tot en met 24, de eerste helft van het boek, zijn uitgesproken voordat Jeruzalem viel. Ze beschrijven bijna allemaal de toekomstige ondergang van Jeruzalem. Zijn woorden stonden lijnrecht tegenover die van de valse profeten, omdat hij de stad onheil profeteerde, terwijl de anderen dat niet deden. Er verstreken zes jaar vanaf het moment waarop hij begon te profeteren tot het moment waarop Jeruzalem viel.

7

Het gezin van de profeet als teken

Ezechiël had een vrouw, en in het negende jaar van zijn gevangenschap, toen hij dus 34 jaar oud was, stierf zijn vrouw. Dat was geen ongeluk of toeval. Het was blijkbaar een daad van God. Het viel samen met de belegering van Jeruzalem door Nebukadnezar,

de laatste belegering die tot de verwoesting van de stad zou leiden. De dood van Ezechiëls vrouw stond symbool voor de dood van Jeruzalem, Gods vrouw. Ezechiël kreeg te horen dat hij niet om zijn vrouw mocht rouwen. Waarom hij niet om haar mocht rouwen, is niet helemaal duidelijk, en verschillende mensen denken daar verschillend over. Maar het heeft blijkbaar te maken met het feit dat God niet echt zou rouwen, of in ieder geval dat Jeruzalem het niet waard was dat er om haar gerouwd werd vanwege de verwoesting die haar trof.

Hoe dan ook, het is interessant dat zijn vrouw hier in beeld komt. Bij veel profeten wordt hun huwelijk of hun gehuwde staat beïnvloed door hun roeping. Je herinnert je hoe Jesaja met een profetes getrouwd was. Zij schonk hem enkele kinderen die symbolische namen hadden, en de geboorte van zijn kinderen was, zoals hij zei, een teken voor Israël. Jeremia kreeg van God te horen dat hij niet mocht trouwen. Ezechiëls vrouw stierf, en dat was een teken. Het was een profetisch teken. Hosea, die we al bestudeerd hebben, moest trouwen met een vrouw die hem ontrouw zou zijn, zodat zijn huwelijkssituatie de verhouding tussen God en Zijn volk zou weerspiegelen.

Dus heel vaak was iemands gezinssituatie, zijn huwelijk of het ontbreken daarvan, niet zomaar toeval, maar iets wat God gebruikte als onderdeel van zijn roeping. De roeping van een profeet omvatte elk deel van zijn leven. Hij was niet zomaar een man die op zondagochtend een preek voorbereidde, die ging houden en vervolgens de rest van de tijd kon doen wat hij wilde. De boodschap die hij had, brandde in hem en beïnvloedde elk aspect van zijn leven, ook zijn burgerlijke staat, de manier waarop hij at en de manier waarop hij sliep. Zoals je kunt zien als je de eerste hoofdstukken van Ezechiël leest, werd Ezechiël in elk aspect van zijn leven sterk door zijn boodschap beïnvloed.

8

Ezechiëls bediening en de band met Openbaring

De profetieën van Ezechiël zijn gedateerd, de meeste ervan, of in ieder geval veel ervan. En die datering wordt altijd gerekend vanaf het jaar waarin Jojachin in gevangenschap ging. Dat was blijkbaar het jaar waarin hij zelf ook in gevangenschap ging. Deze profetieën beslaan een periode van minstens 22 jaar vanaf het moment van

zijn roeping. De datum van de laatste gedateerde profetie wordt genoemd in hoofdstuk 29, vers 17. Die datum is het zevenentwintigste jaar van de gevangenschap. Dat zou betekenen dat het ongeveer 22 jaar na de roeping van de profeet was. Als hij 30 jaar oud was toen hij geroepen werd, zou hij dus ongeveer 52 jaar oud zijn in het jaar waarin hij zijn laatste gedateerde profetie uitsprak. Nu kan hij daarna nog andere profetieën hebben uitgesproken, maar we weten dat hij minstens 22 jaar een bediening heeft gehad. Die begon toen hij 30 jaar oud was en duurde in ieder geval totdat hij 52 jaar of ouder was.

Er is veel aan de bediening van Ezechiël dat moeilijk te begrijpen is. Naar mijn mening is Ezechiël het moeilijkste boek van het Oude Testament. En in het Nieuwe Testament zou Openbaring volgens mij het moeilijkste boek zijn. Deze twee boeken hebben veel gemeen. Het boek Ezechiël wordt in het Nieuwe Testament namelijk heel vaak geciteerd, of er wordt in het Nieuwe Testament op gezinspeeld. Het boek Ezechiël wordt 65 keer geciteerd of aangehaald door middel van een toespeling, en 48 van die keren zijn in het boek Openbaring. Er staan in het Nieuwe Testament 65 citaten uit of toespelingen op het boek Ezechiël. Je ziet dus dat het gedachtegoed van Ezechiël sterk verweven is met het gedachtegoed van het Nieuwe Testament, vooral in het boek Openbaring, waarin er 48 staan. Aangezien het boek Openbaring maar 22 hoofdstukken heeft, zie je dat er in Openbaring gemiddeld meer dan twee toespelingen op Ezechiël per hoofdstuk staan.

Om Openbaring te begrijpen, zouden we verwachten dat het nuttig is om eerst Ezechiël te begrijpen. Er zijn veel mensen die graag boeken over Openbaring willen schrijven. Er zijn de laatste tijd tientallen, vele tientallen boeken over het boek Openbaring geschreven. Maar heel weinig auteurs die over Openbaring schrijven, hebben ook boeken over Ezechiël gepubliceerd. Het is eigenlijk heel moeilijk om goede boeken over Ezechiël te vinden, omdat het een moeilijk boek is. Zelfs de betere geleerden die ik heb proberen te raadplegen om meer inzicht in het boek te krijgen, lijken niet te weten hoe ze bepaalde dingen in het boek Ezechiël moeten uitleggen. Er staan moeilijke dingen in. In sommige gevallen is het moeilijk te weten wat hij zegt.

9

Uitgebeelde profetieën en geestvervoering

Maar we moeten beseffen dat veel van Ezechiëls profetieën werden uitgebeeld, en wij zijn in het nadeel doordat we hem ze niet kunnen zien uitbeelden. In de meeste gevallen wordt beschreven wat hij deed, maar die beschrijving is niet volledig genoeg om het helemaal te begrijpen. Naar sommige dingen moeten we gissen. Hij krijgt te horen dat hij 390 dagen op één zij moet liggen. Betekent dat 24 uur per dag, 390 dagen lang? Of betekent het alleen dat hij, wanneer hij 's nachts sliep, op die zij lag in plaats van in een andere houding? Of betekent het dat hij op bepaalde uren van de dag naar buiten ging en in het openbaar op één zij ging liggen, waar mensen hem konden zien? Het moest tenslotte iets uitbeelden. Maar dat wordt ons niet verteld. Het enige wat ons wordt verteld, is dat hij 390 dagen op één zij lag en daarna 40 dagen op de andere zij. Maar zoals ik al zei, als we erbij waren geweest, hadden we precies kunnen zien hoe dit werd uitgevoerd. Of dit alleen 's nachts was, of de hele dag, of een bepaald deel van de dag.

Hetzelfde geldt voor het speciale voedsel dat hij moest eten. We weten niet of dat het enige voedsel was dat hij at, of dat hij dit voedsel alleen in het openbaar at om iets uit te beelden. Het was symbolisch. Als je tot in het vierde of vijfde hoofdstuk van Ezechiël hebt gelezen, weet je al waar ik het hier over heb. Maar dit is vaak het geval wanneer Ezechiël te horen kreeg dat hij iets moest doen en uitbeelden: we krijgen er op schrift alleen heel summiere informatie over. Zijn tijdgenoten hadden het voordeel dat ze hem het daadwerkelijk hadden zien doen. Daarom zouden zijn profetieën voor hen begrijpelijker zijn dan voor ons. Wij blijven zitten met een aantal grote gaten in onze kennis van wat hij deed en wat hij ermee bedoelde.

Er is minstens één keer dat Ezechiël werd overgebracht — of het in het lichaam of buiten het lichaam gebeurde, weet ik niet; God weet het.

Maar hij werd vanuit Tel Aviv, vanuit zijn huis, naar Jeruzalem overgebracht. De Heere pakte hem bij zijn haar op, staat er, en bracht hem naar Jeruzalem. Daar zag hij bepaalde dingen, en hij groef daadwerkelijk door de muur van de tempel en dat soort

dingen. Of dit allemaal in een geestvervoering gebeurde, in een visioen, of dat hij er letterlijk lichamelijk naartoe ging, is niet helemaal duidelijk. Maar sommige van zijn profetieën worden dus tot de inwoners van Jeruzalem uitgesproken.

Dat betekent niet dat de inwoners van Jeruzalem ze noodzakelijkerwijs ooit hebben gehoord. We weten natuurlijk dat veel profeten tegen vreemde volken profeteerden, maar er waarschijnlijk nooit naartoe gingen. Hun profetieën werden opgeschreven, en toen die vreemde volken ten val kwamen, bleek dat die profetieën juist waren. Maar die profetieën vormen eigenlijk geen daadwerkelijke waarschuwing voor die volken. Het is namelijk niet waarschijnlijk dat de profeten naar al die volken gingen — naar Ammon en Moab en naar de Filistijnen en naar Tyrus en naar Babylonië en naar Assyrië — en al die profetieën uitspraken. Het is waarschijnlijker dat de profetieën grotendeels werden opgeschreven voor degenen die ze konden horen, dus de mensen in hun eigen omgeving. En om, wanneer die profetieën uitkwamen, te laten zien dat God had geweten dat deze dingen zouden gebeuren.

Wanneer hij tegen de inwoners van Jeruzalem profeteert, betekent dat niet noodzakelijk dat ze hem horen. Hij wordt in een visioen of op een andere manier naar Jeruzalem overgebracht, en hij ziet dingen, gruwelen die Gods aanklacht tegen Jeruzalem vormen en Zijn reden om Jeruzalem te verwoesten. Maar het is niet duidelijk of de profetieën die worden uitgesproken ooit door de mensen van Jeruzalem zijn gehoord. Ezechiël heeft vier visioenen gehad. Het boek Ezechiël heeft bepaalde aspecten die het tot een van de moeilijkst te lezen boeken maken, en andere die het tot het kleurrijkste maken. Een van die kleurrijke aspecten is dat zijn profetieën zoveel verschillende vormen aannamen. Hij had vier visioenen. Er waren vier uitgebeelde profetieën, en daarnaast bracht hij nog andere soorten profetieën.

10

De vier grote visioenen van Ezechiël

Dit waren de vier visioenen. In hoofdstuk 1 zag hij een visioen van Gods wagen en troon. Daar gaat hoofdstuk 1 over. Dat is zijn eerste visioen. Zijn tweede visioen beslaat hoofdstuk 8 tot en met 11. Daar wordt hij naar Jeruzalem overgebracht en ziet hij de gruwelen van Jeruzalem. Aan het einde van dit visioen ziet hij de heerlijkheid

van de HEERE uit het huis van God vertrekken. Het tweede visioen, in hoofdstuk 8 tot en met 11, gaat dus over de gruwelen van Jeruzalem en het vertrek van de heerlijkheid uit de tempel.

Het derde visioen staat in hoofdstuk 37. Dit is het bekendste, het meest vertrouwde van de visioenen die hij had. Dat is het visioen van de dorre beenderen, die, terwijl hij toekeek, zich tot lichamen samenvoegden. Het was een beeld van het herstel van de ballingen in hun eigen land. Dat was hoofdstuk 37.

Het laatste visioen beslaat de laatste negen hoofdstukken, hoofdstuk 40 tot en met 48. Dat is een visioen van een tempel. Ik zeg 'een tempel', omdat niemand helemaal zeker weet welke tempel het is. Het is een heel lange, heel gedetailleerde beschrijving, minstens zo gedetailleerd als de beschrijving van de tabernakel in Exodus. Daarom is het om dezelfde redenen net zo moeilijk om door te lezen als die passage. Er worden afmetingen gegeven enzovoort. Maar niemand weet helemaal zeker welke tempel hij zag. Het lijkt niet de tempel te zijn die Zerubbabel na deze tijd bouwde. Het lijkt geen enkele tempel te zijn die ooit gebouwd is. Daarom zijn er verschillende theorieën naar voren gebracht over welke tempel hij zag. Daar zullen we over praten wanneer we bij die hoofdstukken komen.

Maar dat zijn zijn vier visioenen: het visioen in hoofdstuk 1 van de heerlijkheid van de wagen van de troon van God; het tweede visioen in hoofdstuk 8 tot en met 11 van de gruwel van Jeruzalem en het vertrek van de heerlijkheid uit het huis van God; het visioen van de dorre beenderen in hoofdstuk 37; en het visioen van de tempel in hoofdstuk 40 tot en met 48. Dat vormt maar een deel van de profetieën van Ezechiël, maar dat zijn belangrijke, grote visioenen.

11

Herhaling en het kennen van de HEERE

We zullen het boek Ezechiël thematisch behandelen. Ik ga niet vers voor vers door het hele boek heen, alleen van hoofdstuk naar hoofdstuk. Daar zijn verschillende redenen voor. Een daarvan is dat het erg eentonig wordt als we dat doen, en erg herhalend. Ezechiël valt in veel opzichten in herhaling. Binnen één zin, binnen één vers, kan hij

buitengewoon veel herhalen. Dat zul je al merken in de gedeelten uit de eerste drie hoofdstukken waar we aan toe zullen komen. Hij zegt iets, en het kost hem veel meer tijd om het te zeggen dan je zou denken dat nodig is. Hij herhaalt bepaalde uitdrukkingen telkens weer in één zin, waardoor het erg moeizaam leest. Het is bijna alsof je de Amplified Bible leest, alleen misschien wat meer geïnspireerd. Maar door zijn herhalingen is het eentonige lectuur.

Dan zijn er bepaalde uitdrukkingen die heel, heel vaak in het boek worden herhaald. Bijvoorbeeld de uitdrukking:

‘Ze zullen weten dat Ik Jehovah ben.’ Of: ‘Ze zullen weten dat Ik de HEERE ben.’

Die uitdrukking komt meer dan zeventig keer in het boek voor. Ook wordt de term ‘mensenkind’ meer dan negentig keer in het boek herhaald.

De kerngedachte lijkt die te zijn die ik zojuist noemde:

Ze zullen weten dat Ik Jehovah ben.

Dat komt inderdaad heel vaak terug, en dat lijkt het hoofdthema van het boek te zijn. Negenentwintig keer wordt deze uitspraak gedaan in verband met het komende oordeel over Jeruzalem. Terwijl hij bepaalde straffen beschrijft die over de stad Jeruzalem komen, voegt hij ertussenin:

En dan zullen ze weten dat Ik Jehovah ben.

Negenentwintig keer.

Vierentwintig keer wordt die uitspraak gedaan terwijl hij het oordeel over de heidense volken bespreekt. Wanneer hij Zijn oordeel over de heidense volken beschrijft, voegt hij ertussenin:

En ze zullen weten dat Ik Jehovah ben.

Vierentwintig keer. Dan komt de uitdrukking in zijn profetieën die het herstel en de zegen van het Israël van God voorspellen nog zeventien keer voor:

En ze zullen weten dat Ik Jehovah ben.

Dit vertelt ons enkele interessante dingen die God wil dat mensen over Hem weten. Allereerst dat Hij een heilige God is, Die zonde onder Zijn volk straft. Negenentwintig keer beschrijft hij hoe Hij Zijn volk voor hun zonden gaat straffen, en zij zullen weten dat Hij Jehovah is. Met andere woorden, ze zullen weten dat Jehovah een God is Die zulke dingen doet, Die Zijn wet handhaaft en gerechtigheid onder Zijn volk handhaaft.

Dan zijn er die vierentwintig keer dat dit genoemd wordt in verband met Zijn oordeel over de volken. Dit benadrukt dat Jehovah niet zomaar een van de plaatselijke goden is, zoals mensen in die dagen doorgaans over de goden dachten, maar dat Hij de universele God over de volken is. Zijn soevereiniteit is universeel. Hij oordeelt ook andere volken. Alle volken moeten zich tegenover Hem verantwoorden. En hierdoor, door Zijn oordeel over de heidense volken, zullen zij weten dat Hij Jehovah is. En zij zullen weten dat Jehovah soeverein is over de hele wereld, niet alleen over de Joden. In de profetieën die het herstel en de zegen beschrijven, betekent ‘Ze zullen weten dat Hij Jehovah is’ dat zij zullen weten dat Jehovah de God is Die groot is in ontferming en genade en barmhartigheid, omdat Hij wel straft, maar toch herstelt. Hoewel Hij daartoe op geen enkele manier verplicht is, doet Hij het toch. Dus wat God door dit hele boek heen vooral ter harte gaat, is dat mensen zullen weten dat Hij Jehovah is en zullen weten wat voor God Jehovah is. Dat wordt in elk geval vrij duidelijk gemaakt.

Maar ook bepaalde thema's worden herhaald, vooral in de eerste vierentwintig hoofdstukken. De thema's over de verwoesting van Jeruzalem en de belegering enzovoort worden herhaald. Ze komen naar voren in verschillende beeldende visioenen en beschrijvingen en handelingen van de profeet.

12

De indeling van het boek Ezechiël

Laat me je de algemene indeling van het boek geven, en dan gaan we naar hoofdstuk 1. De eerste drie hoofdstukken geven ons het openingsvisioen en de roeping van Ezechiël tot profeet, zoals veel profeten hun roeping beschrijven. Jeremia doet dat in het eerste hoofdstuk van zijn boek. Jesaja doet dat in het zesde hoofdstuk van Jesaja. Hier hebben we drie hoofdstukken die de omstandigheden beschrijven waarin deze man tot de profetische bediening werd geroepen, hoofdstuk 1 tot en met 3.

Dan voorspellen hoofdstuk 4 tot en met 24, die allemaal vóór de val van Jeruzalem zijn uitgesproken, oordelen over Jeruzalem. Ze voorspellen de val van Jeruzalem. Vervolgens zijn Ezechiël 25 tot en met 35 profetieën tegen de heidense volken. Die komen na de val van Jeruzalem. Natuurlijk hoeft de profeet de val van Jeruzalem niet meer te voorspellen, want het is nu gevallen. Nu richt hij zijn aandacht op de heidense volken die zich verkneukelen over de val van Jeruzalem, en hij profeteert ook hun verwoesting.

Midden in dat gedeelte staan twee hoofdstukken die niet op hun plaats lijken te staan, of één in het bijzonder, hoofdstuk 34. Hoofdstuk 33 is eigenlijk een hoofdstuk dat alleen maar gedeelten van andere plaatsen in het boek herhaalt. Dan is hoofdstuk 34 een profetie tegen de slechte herders van Israël en een profetie over de komende Goede Herder, Jezus. Die twee staan ingeklemd in het gedeelte dat over de ondergang van de heidense volken gaat.

Dan hebben we vanaf hoofdstuk 36 tot het einde, hoofdstuk 36 tot en met 48, profetieën over het herstel van het volk, het herstel van de tempel, het herstel van de aanbidding. Dus we hebben de eerste vierentwintig hoofdstukken over de ondergang van Jeruzalem, de volgende tien hoofdstukken voornamelijk over de ondergang van heidense volken, en dan de laatste hoofdstukken, van 36 tot en met 48, ongeveer dertien hoofdstukken, die over het herstel van Gods volk gaan.

13

De storm uit het noorden als oordeel

Laten we naar hoofdstuk 1 gaan. We hebben de eerste drie verzen al gelezen, dus we beginnen bij vers 4. Hij was bij de rivier de Kebar, een eindje van zijn huis vandaan. Wat hij daar deed, weten we niet. Maar er staat:

Toen zag ik, en zie, een stormwind kwam uit het noorden, een grote wolk, flitsend vuur en een lichtglans eromheen. En uit het midden ervan kwam iets als de schittering van edelmetaal, uit het midden van het vuur.

EZECHIËL 1:4

Dit vers vertelt ons wat voor het eerst zijn aandacht vestigde op iets ongewoons. Hij was op dat moment al vijf jaar in gevangenschap en er was niets ongewoons gebeurd. Hij beschouwde zichzelf in die vijf jaar niet als een profeet. Hij zou priester worden als hij ooit naar Jeruzalem zou terugkeren. Daar zou hij priester zijn, maar hij kon natuurlijk geen priester zijn in Babylon, omdat daar geen tempel was om in te aanbidden of de offers in te brengen. Dus was hij vijf jaar lang gewoon een van de gevangengenomen Joden.

Maar bij deze gelegenheid was hij toevallig buiten, waarschijnlijk aan het nadenken of bidden, daar bij de rivier de Kebar, en zag hij iets ongewoons in het noorden. Het noorden is vanouds en symbolisch de richting waaruit het oordeel kwam, tenminste in de gedachten van een Jood. De meeste vijanden vielen niet vanuit het oosten of het westen aan. De reden dat ze niet vanuit het westen kwamen, is heel duidelijk. Dan zouden ze over de Middellandse Zee moeten komen. Ze zouden over zee moeten komen. Ze kwamen niet vanuit het oosten omdat Jeruzalem, of Israël, aan de oostkant begrensd werd door de rivier de Jordaan. En de Jordaan doorwaden zou niet de gemakkelijkste manier zijn om aan te vallen.

Daarom vielen de meeste volken, behalve Egypte, vanuit het noorden aan. Ze trokken omhoog tot boven het land en kwamen dan vanuit het noorden naar beneden. Babylon deed dit, Assyrië deed dit, en de meeste volken die hen aanvielen, deden dit. Dus het

noorden was historisch of vanouds de richting die op oordeel wees.

Hij zag in het noorden een grote wolk, een wervelwind. Een wervelwind is soms een beeld voor een leger dat komt en alles wegvaagt. We zien dat dit beeld gebruikt wordt in Daniël hoofdstuk 11. We zien dat het later in Ezechiël 38 gebruikt wordt, over Gog en Magog die als een storm komen, als een wervelwind. Ik denk niet dat dit geval een uitzondering is. Ik denk dat we er in zekere zin een naderend leger in moeten zien, of zo lijkt het tenminste, want het gaat verder.

14

Gods strijdswagen verschijnt in de wolk

Eerst leek het gewoon op een wolk. Het leek gewoon een natuurverschijnsel, misschien een windhoos, misschien een tornado. Maar toen hij beter keek, zag hij iets in de wolk dat hij nog maar nauwelijks kon onderscheiden. Er was een schitterende kleur. In de Engelse vertaling die ik gebruik, wordt die kleur ‘amber’ genoemd, maar dat is alleen maar een gok van de vertaler. De HSV heeft hier ‘edelmetaal’. Het woord dat hier met ‘amber’ is vertaald, is een heel zeldzaam woord in het Hebreeuws. Het komt vrijwel nergens anders in de Hebreeuwse literatuur voor. Daarom weet niemand precies wat het betekent. Maar de meeste nieuwe vertalingen gaan ervan uit dat het om een metaalachtige kleur gaat. De Revised Standard Version vertaalt het bijvoorbeeld met ‘bronze’, en de meeste nieuwe vertalers zouden het daarmee eens zijn. Het was een metaalachtige kleur die hij vanuit die wolk of die wervelwind kon zien opflitsen.

Het was in de verte, dus hij kon het niet helemaal onderscheiden. Maar hij kon wel zien dat dit geen gewoon natuurverschijnsel was, omdat daarbinnen iets metaalachtigs flitste. En toen het duidelijker werd, begon hij te zien wat het was. Ik zal je vóór de beschrijving vertellen wat het was. Wat hij zag, was een visioen van de strijdswagen, de metalen strijdswagen van God, die naderde met Zijn troon erop. Dit stelde natuurlijk God voor, Die kwam om oorlog te voeren, Die kwam om te oordelen. En dat is het karakter van zijn vroege profetieën. Ze gaan allemaal over hoe God kwam om Zijn volk te oordelen.

15

De vier levende wezens beschreven

De verzen 5 tot en met 14 beschrijven vier groteske wezens die hij het eerst opmerkt, of in elk geval het eerst beschrijft voordat hij de strijdswagen zelf beschrijft. Deze vier wezens droegen blijkbaar de strijdswagen op hun vleugels. In vers 5 staat:

Uit het midden daarvan kwam een gedaante van vier levende wezens. Dit was hun uiterlijk: zij hadden de gedaante van een mens.

EZECHIËL 1:5

Ieder afzonderlijk had vier gezichten en ieder afzonderlijk van hen had vier vleugels. Hun voeten waren rechte voeten en hun voetzolen waren als de voetzolen van een kalf, glinsterend als de schittering van gepolijst koper. Aan hun vier zijden, onder hun vleugels, waren mensenhanden. Wat betreft hun gezichten en hun vleugels gold van alle vier:

EZECHIËL 1:6-8

Hun vleugels raakten elkaar. Zij draaiden zich niet om wanneer zij gingen, zij gingen ieder recht voor zich uit. Hun gezicht leek op het gezicht van een mens, bij alle vier van rechts op de kop van een leeuw, bij alle vier van links op de kop van een rund, en alle vier hadden zij de kop van een arend. Hun gezichten en hun vleugels waren naar boven uitgestrekt. Ieder had twee vleugels die elkaar raakten, en ieder had twee vleugels die hun lichaam bedekten.

EZECHIËL 1:9-11

Blijkbaar uit nederigheid of zedigheid.

Zij gingen ieder recht voor zich uit. Waar de Geest heen wilde gaan, daarheen gingen zij. Zij draaiden zich niet om wanneer zij gingen. Wat de gedaante van de levende wezens betreft: hun uiterlijk was als brandende kolen in het vuur, als het uiterlijk van fakkels. Dat vuur ging heen en weer tussen de levende wezens. Het vuur had lichtglans en uit het vuur schoot een bliksem. En de levende wezens schoten heen en weer als een bliksemschicht.

EZECHIËL 1:12-14

Het lijkt heel duidelijk dat hij iets probeert te beschrijven wat onbeschrijfelijk is. Want deze beschrijving geeft je niet echt een heel bevredigend beeld van wat hij zag. En zelfs als je het je enigszins kunt voorstellen, kun je je niet indenken waar het in vredesnaam over gaat of wat het betekent.

16

Visioenen als beelden van geestelijke zaken

Eén ding waar ik je meteen op wil wijzen, is hoe vaak de term ‘gelijkenis’ wordt gebruikt. In de Engelse tekst van vers 5 komen de woorden voor ‘gelijkenis’ en ‘uiterlijk’ meerdere keren voor. In het Nederlandse citaat staat voor ‘gelijkenis’ het woord ‘gedaante’. Het is een gelijkenis van iets. Het is niet zo dat we, wanneer we naar de hemel gaan, noodzakelijkerwijs deze wezens met vier gezichten en al zullen zien. Het is veeleer een afbeelding, een beeldende voorstelling, een gelijkenis van iets geestelijks.

Ter ondersteuning van de gedachte dat hij niet zozeer de dingen zag zoals ze werkelijk zijn, maar een symbolisch visioen of een gelijkenis van bepaalde principes, kun je je misschien herinneren dat Johannes in het boek Openbaring, in hoofdstuk 4, ook vier levende wezens zag toen hij in de hemel werd opgenomen. En die vertoonden enige

gelijkenis met deze vier. Maar er waren ook verschillen. De levende wezens die Johannes zag, hadden de vier gezichten, maar niet zo dat ze elk vier gezichten hadden, zoals hier. In Openbaring had elk er één van de vier. In Openbaring had een van de levende wezens het gezicht van een mens, een ander het gezicht van een leeuw, een ander het gezicht van een rund, een ander het gezicht van een arend. Hier heeft elk van de wezens alle vier de gezichten.

Hier hebben de levende wezens vier vleugels. In Openbaring hebben de levende wezens zes vleugels. Het is interessant dat in Jesaja hoofdstuk 6 de serafs die hij daar zag zes vleugels hadden. En Openbaring lijkt de beelden van zowel de serafs als deze levende wezens over te nemen en ze in één wezen samen te voegen.

Wat moeten we uit dit alles opmaken? Moeten we aannemen dat er in de hemel verschillende soorten wezens zijn die deze gezichten hebben? Dat we bijvoorbeeld, wanneer we naar de hemel gaan en alles in de geest kunnen zien, deze wezens zullen zien die Ezechiël zag, en daarnaast andere wezens zoals Johannes die zag, en weer andere zoals Jesaja die zag met de zes vleugels, de serafs? Of is het mogelijk — en ik geloof dat het zo is — dat wat we zien wanneer we naar de hemel gaan, er helemaal niet precies zo zal uitzien?

Weet je nog dat Johannes in de hemel werd opgenomen en de vier levende wezens zag? Hij zag ook Jezus. Maar hoe zag Jezus eruit? Hij zag eruit als een lam. Dat is een symbolische voorstelling van Christus. Christus is geen letterlijk lam. Hij is:

De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen en hij zei: Zie het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt!

JOHANNES 1:29

Maar dat is een symbolisch beeld van Christus. Hij is geen letterlijk lam, en wanneer we Hem zien, zullen we Hem niet als een lam zien. We zullen Hem zien zoals Hij is, als Christus, met de gaten in Zijn handen en Zijn voeten. We zullen Hem zien zoals Hij is. Johannes zag symbolische visioenen van Hem. En Ezechiël ziet, geloof ik, iets van dezelfde aard: een symbolische voorstelling van geestelijke wezens.

De beelden van een leeuw, een rund, een mens en een arend komen zowel in het visioen van Ezechiël als in dat van Johannes voor. Toch waren de beelden die zij zagen niet identiek, maar ze bevatten wel dezelfde elementen. Dat brengt mij tot de conclusie dat deze beelden symbool staan voor bepaalde geestelijke gedachten of bepaalde geestelijke beginselen. In verschillende visioenen zijn die in verschillende vormen samengebracht, maar ze keren hoe dan ook terug. Daarmee bedoel ik dat het een bepaalde symbolische waarde heeft dat er in elk geval een leeuw voorkomt, en een rund, en een mens, en een arend. Maar of er wezens zijn die we zullen zien en die er zo uitzien, is nog maar de vraag.

Ik ben zelf nooit naar de hemel opgevaren. Ik kan je niet vertellen wat daar wel en niet te zien is. Misschien zullen we wezens zien die er precies zo uitzien. Maar zoals ik het begrijp, spreekt hij over de gelijkenis van iets. Hij zag niet iets zelf, maar een gelijkenis, een symbolisch beeld. Dat is gewoon een aanname waarvan ik uitga, om de redenen die ik je hiervoor zojuist heb gegeven.

17

De vier gezichten als beeld van de schepping

We krijgen hier meteen bepaalde dingen over hen te horen. Het waren er vier, en in vers 5 staat:

Ze zagen eruit als mensen.

Dat lijkt nauwelijks waar, aangezien we nog nooit mensen hebben ontmoet die vier gezichten en vier vleugels hadden, enzovoort. Ik denk dat we moeten zeggen dat ze in grote lijnen het uiterlijk van een mens hadden, in de zin dat ze rechtop stonden, in tegenstelling tot dieren. Wanneer er in vers 7 staat:

Hun voeten waren rechte voeten en hun voetzolen waren als de voetzolen van een kalf, glinsterend als de schittering van gepolijst koper.

EZECHIËL 1:7

moeten we daar waarschijnlijk eerder benen onder verstaan. Hun benen waren recht, zoals de benen van een mens, en hadden niet de vorm van dierenpoten. Ze hadden dus in het algemeen een menselijk uiterlijk, maar met enkele sterk afwijkende bijzonderheden.

Over de vier gezichten is heel veel gespeculeerd. Veel van de vroege rabbijnen geloofden dat de vier gezichten vier aspecten van het geschapen dierenrijk voorstelden. De rabbijnen zeiden dat de leeuw de voornaamste en machtigste van de wilde dieren was, en dat het rund het machtigste van de tamme dieren was. De arend was de machtigste van de vogels, en de mens was de machtigste van alle schepselen. Daarom geloofden de rabbijnen dat deze vier gezichten de machtigste van elke categorie geschapen wezens voorstelden: de wilde dieren, de tamme dieren, de vogels van de hemel, en de mens als vertegenwoordiger van de grootste van allemaal.

Dat is slechts een rabbijns idee. Het is niet noodzakelijk geïnspireerd, en daarom kunnen we niet zonder meer zeggen dat dit ermee bedoeld wordt. Maar volgens deze opvatting geloofde men dat deze levende wezens eenvoudigweg de schepping of de geschapen wereld onder God voorstellen. Er zijn veel christelijke geleerden die een vergelijkbare opvatting hebben over de vier levende wezens in het boek Openbaring. Veel uitleggers vatten de vier levende wezens in Openbaring op als een voorstelling van de geschapen wereld. Ik weet niet zeker of ik het met hen eens ben, maar het lijkt een gangbare uitleg te zijn. Dat is dus het rabbijnse idee.

18

De vier gezichten als beeld van Christus en God

Sommige vroegchristelijke schrijvers, kerkvaders, waren van mening dat deze vier gezichten vier aspecten van Christus voorstellen en verband hielden met de vier Evangeliën. Wanneer je de vier Evangeliën leest, is het duidelijk dat iedere evangeliëschrijver een ander aspect van Christus naar voren brengt. Men zei dat het Evangelie van Mattheüs Jezus voorstelt als de Koning, de Messias, uitgebeeld door de leeuw. Dat het Evangelie van Markus Hem voorstelt als de Dienaar van allen, uitgebeeld door het rund, waarvan de voornaamste taak is de mens te dienen. Het Evangelie van Lukas, zo zei men, beeldde Jezus af als heel menselijk, of als de Zoon des

mensen. Het gezicht van een mens zou daarom dat aspect van Jezus' karakter voorstellen. Het Evangelie van Johannes stelt Jezus voor als God, als de Zoon van God. De hoog zwevende arend, de verhevenheid van de arend boven alles, zou dan de verhevenheid van Christus voorstellen.

Zo begrepen sommige kerkvaders de betekenis van deze vier gezichten. Of dat juist of onjuist is, kunnen we niet zeggen. Maar wat zij zeiden, was dat je een ander aspect ziet wanneer je Jezus vanuit verschillende hoeken bekijkt. Net als bij een geslepen diamant: je kunt verschillende aspecten van de diamant zien door hem vanuit een andere hoek te bekijken. Zo bekijkt elk evangelieverslag Jezus vanuit een iets andere invalshoek. Het ene beeldt Hem af als de Koning, het andere als een Dienaar, het andere als mens en het andere als God. Zoon des mensen en Zoon van God zijn verschillende aspecten. Jezus de Koning en Jezus de Dienaar zijn verschillende aspecten. Als je deze wezens dus vanuit verschillende hoeken bekijkt, zie je een ander aspect. Je ziet een ander gezicht. En daarom stellen sommigen voor dat deze vier gezichten de vier aspecten van Christus voorstellen.

Een andere, vergelijkbare theorie stelt dat ze vier aspecten van Gods eigen natuur vertegenwoordigen. De leeuw vertegenwoordigt dan natuurlijk Zijn koningschap, Zijn koninklijke waardigheid. De os vertegenwoordigt Zijn kracht en macht, omdat de os een heel sterk dier is. Het gezicht van de mens vertegenwoordigt Gods intelligentie, omdat de mens als het intelligentste van de dieren wordt beschouwd. En de arend vertegenwoordigt Gods verhevenheid, of Zijn hoogheid, of Zijn hemelse aard. Dat zijn drie totaal verschillende theorieën over de betekenis hiervan, en ik kan je niet vertellen welke de juiste is. Maar misschien is geen ervan juist. Misschien vertegenwoordigen deze gezichten helemaal niets. Misschien heeft God gewoon dieren of wezens gemaakt die er zo uitzien en helemaal geen betekenis hebben. Toch geloof ik wel dat ze ergens voor staan. Ik geloof wel dat ze iets symbolisch hebben. Er zijn verschillende theorieën naar voren gebracht. Volgens de ene vertegenwoordigen ze verschillende aspecten van God Zelf, volgens een andere aspecten van Christus. Volgens weer een andere vertegenwoordigen ze de schepping en het hoogste lid van elke orde van de schepping. Het zou mooi zijn als ik je kon vertellen welke de juiste is. Maar als we dat begrijpen, werpt dat niet noodzakelijk meer licht op de boodschap van Ezechiël.

19

De vleugels en de beweging van de wezens

Ze hadden vier vleugels. Met twee ervan bedekten ze hun lichaam, en twee strekten ze uit en daarmee raakten ze de vleugels van de anderen aan. Deze vier stonden blijkbaar in een vierkante opstelling, met twee van hun vleugels uitgestrekt. Daarmee raakten ze de vleugelpunten van de anderen aan, zodat hun vleugels samen een vierkant vormden. Op dit vierkant rustte een platform, en dat werd ook door wielen ondersteund. Bij elk van deze vier levende wezens stond één wiel. Voor elk wezen lijkt er een wiel te zijn geweest. De wielen en de levende wezens ondersteunden dit platform, waarop een troon stond en iemand op de troon zat.

Ezechiël beschrijft eerst de wezens, dan de wielen en het platform, en vervolgens de troon. Hij besteedt deze tien verzen, vers 5 tot en met 14, aan de beschrijving van de wezens. Over veel andere dingen die hij over de wezens zegt, kan ik geen betekenisvolle of nuttige opmerking maken. Maar er staat wel:

Ze gingen waar de Geest maar wilde dat ze naartoe gingen.

In vers 12:

Zij gingen ieder recht voor zich uit. Waar de Geest heen wilde gaan, daarheen gingen zij. Zij draaiden zich niet om wanneer zij gingen.

EZECHIËL 1:12

Recht vooruit betekent niet dat ze altijd dezelfde kant op gingen. Het betekent dat ze zich niet hoefden om te draaien om een andere kant op te gaan, omdat ze gezichten hadden die in elke richting keken. Welke kant ze ook op gingen, ze gingen recht vooruit, als je bedenkt dat een van hun gezichten naar voren keek, welke kant ze ook op gingen. Er werd gezegd dat ze zich niet hoefden om te draaien of om hun as te draaien. Ze konden eenvoudig onder een rechte hoek bewegen zonder zich om te draaien, en toch kijken in de richting waarin ze gingen. Dat kwam door die bijzondere situatie dat ze vier gezichten hadden, waarvan er één in elke richting keek.

Er staat dat ze als de bliksem gingen, in vers 14:

En de levende wezens schoten heen en weer als een bliksemschicht.

EZECHIËL 1:14

wat betekent dat ze zich plotseling en snel konden verplaatsen. Omdat ze de troon van God op zich droegen, zoals we nog zullen zien, zou dit misschien uitbeelden dat God regeert en Zich kan verplaatsen. Al zou dat een iets andere gedachte zijn dan Zijn overal aanwezig zijn, Zijn alomtegenwoordigheid. Maar Hij kan Zich met de snelheid van de bliksem verplaatsen naar elke positie of elke plaats waar Hij naartoe moet, waar Zijn aandacht nodig is. Er is niets traags aan Hem. Niets verhindert Hem om onmiddellijk op de plaats van de moeilijkheden te komen. Hij is altijd ter plaatse, overal waar Zijn aandacht en Zijn soevereiniteit tot uitdrukking moeten komen.

20

De wielen die alle kanten op kunnen

In vers 15 tot en met 25 krijgen we de beschrijving van de wagen, allereerst met de wielen.

Toen ik die levende wezens zag, zie, er was een wiel op de grond naast die levende wezens, bij alle vier aan de voorkant ervan.

EZECHIËL 1:15

Het klinkt alsof er maar één wiel is, maar als we verder lezen, is het duidelijk dat er vier wielen waren. Bij elk van de levende wezens stond er één.

Het uiterlijk van de wielen en hoe zij gemaakt waren, was als de schittering van een turkoois. Alle vier hadden dezelfde gedaante: hun uiterlijk en hun bouw waren zo, alsof er een wiel midden in een ander wiel zat.

EZECHIËL 1:16

Dit kan op verschillende manieren worden opgevat, maar blijkbaar betekent een wiel midden in een wiel, afgaande op hoe de beschrijving verdergaat, niet... Laat ik illustreren wat het volgens mij niet betekent. Volgens mij betekent het niet dat hier een wiel is en dat daar dan zo nog een wiel binnenin zit. Ik geloof dat het gaat om een wiel dat door een ander wiel onder een hoek van 90 graden in tweeën wordt gedeeld, of hoe je dat ook moet noemen. Dat is geen erg goede weergave, maar misschien kan ik je twee wielen laten zien die op deze manier in elkaar zijn gebouwd. Het is dus een soort wiel dat alle kanten op kan. Het kan elke richting uit. Het hoeft niet te draaien, net zoals de wezens zich niet hoeven om te draaien. Zoals de wezens tegelijkertijd alle vier de richtingen uit kijken, zo is ook het wiel op alle vier de richtingen gericht. Het hoeft niet te draaien zoals een zwenkwiel dat zou moeten, of zoals elk ander soort wiel dat zou moeten.

Het is een wiel dat onmogelijk te bouwen is. Het is een fysieke onmogelijkheid. Maar dat is niet belangrijk voor het visioen. Het visioen beschrijft geen fysieke werkelijkheden; het beschrijft geestelijke waarheden. Het idee is ongeveer dit: stel je een wielvelg voor, met een andere velg die daar onder een hoek van negentig graden dwars doorheen loopt. Zo zou het wiel in elke richting even goed kunnen rollen. Dat wordt bedoeld met een wiel midden in een wiel, of binnen in een wiel.

Wanneer zij gingen, konden zij naar vier zijden gaan. Zij draaiden zich niet om wanneer zij gingen.

EZECHIËL 1:17

Wanneer er over draaien wordt gesproken, betekent dat niet dat ze niet rolden. Het betekent alleen dat ze niet draaiden in de zin van van richting veranderen. Ze rolden natuurlijk; daar zijn wielen voor. Maar wanneer er staat dat ze niet draaien, betekent dat hetzelfde als wanneer de levende wezens niet draaien. Ze hoeven niet te draaien om in elke gewenste richting te rollen, omdat daar een soort universeel wiel is, zoals een kruiskoppeling.

21

De ogen op de wielen en Gods alwetendheid

De Engelse vertaling spreekt hier van ‘rings’, ringen. Daarmee worden de velgen bedoeld.

Wat hun velgen betreft: die waren hoog en die waren vreeswekkend. Verder zaten hun velgen rondom vol ogen, bij alle vier.

EZECHIEL 1:18

Dat is een eigenaardig kenmerk van een wiel: ogen rondom de velgen hebben. Waar heeft een wiel ogen voor nodig? Het heeft natuurlijk helemaal geen ogen nodig. Ik geloof dat de aanwezigheid van die ogen rondom de velgen ook iets symbolisch is. Ogen staan in de Schrift natuurlijk voor het vermogen om te zien en, in het verlengde daarvan, voor het vermogen om te weten.

In Zacharia wordt een steen afgebeeld met zeven ogen erop. En die zeven ogen komen terug in het boek Openbaring, hoofdstuk 5, op het Lam. Het Lam heeft zeven horens en zeven ogen: horens staan voor kracht, ogen staan voor kennis. Alle zeven horens zouden alle kracht, alle macht voorstellen; zeven ogen staan voor alle kennis. Zo begrijp ik tenminste het beeld van het Lam met de zeven horens en de zeven ogen in Openbaring. Hij heeft alle macht en alle kennis.

De ogen hier brengen ook het idee van kennis over. De wielen zijn naar alle richtingen gekeerd en ze zitten vol ogen, zodat ze in zekere zin in alle richtingen kunnen kijken. En als dit iets over God uitbeeldt, wat waarschijnlijk is, betekent het dat God alles in

elke richting kan zien. We zouden misschien een uitvoeriger uitleg willen hebben, maar ik weet niet zeker of er iets uitvoerigers wordt bedoeld. De ogen kijken in alle richtingen; de wielen zitten vol ogen. Ze kunnen alles op elk moment zien.

22

De Geest bestuurt de wezens en de wielen

Vers 20 zegt:

Waar de Geest heen wilde gaan, daarheen gingen zij, zij gingen waar de Geest heen wilde gaan. De wielen werden tegelijk met hen opgeheven, want de Geest van de levende wezens was in die wielen.

EZECHIËL 1:20

Wat betekent het dat de Geest van het levende wezen in de wielen is? Waarschijnlijk betekent het dat dezelfde Geest van God Die de levende wezens bewoog, ook de wielen bewoog. Want er wordt over de wielen hetzelfde gezegd als over de levende wezens. In vers 12 staat over de wezens:

Zij gingen ieder recht voor zich uit. Waar de Geest heen wilde gaan, daarheen gingen zij. Zij draaiden zich niet om wanneer zij gingen. Wat de gedaante van de levende wezens betreft: hun uiterlijk was als brandende kolen in het vuur, als het uiterlijk van fakkels. Dat vuur ging heen en weer tussen de levende wezens. Het vuur had lichtglans en uit het vuur schoot een bliksem. En de levende wezens schoten heen en weer als een bliksemschicht.

EZECHIËL 1:12-14

Dat wil zeggen dat ze onmiddellijk gehoor gaven aan de wil van Gods Geest. Wat Hij ook wilde, dat deden ze.

Hetzelfde geldt voor de wielen: waar de Geest ook wilde dat ze heen gingen, daar gingen ze heen. Dat de Geest van het levende wezen in de wielen was, betekent dus dat dezelfde Geest Die de wezens bewoog, de Geest was Die de wielen bewoog. Zowel de wielen als de levende wezens werden bewogen en gaven onmiddellijk gehoor aan de wil van de Geest.

Als die bewogen, bewogen deze ook, Dat betekent waarschijnlijk dat wanneer de wezens gingen, de wielen gingen, en omgekeerd.

Wanneer zij gingen, gingen die ook. Wanneer zij stilstonden, stonden die ook stil. Wanneer zij van de aarde werden opgeheven, werden de wielen tegelijk met hen opgeheven, want de Geest van de levende wezens was in die wielen.

EZECHIËL 1:21

23

Het platform en Gods wereldwijde heerschappij

En boven de hoofden van de levende wezens was iets wat leek op een gewelf, als de schittering van ontzagwekkend ijskristal, vanboven over hun hoofden uitgespannen.

EZECHIËL 1:22

Het woord dat de Engelse vertaling hier met ‘firmament’ weergeeft en de HSV met ‘gewelf’, moet hier waarschijnlijk worden opgevat als een platform. In dit geval is het het platform dat door de wielen wordt gedragen, het platform van de wagen, het onderstel.

Onder het gewelf stonden hun vleugels recht naar elkaar toe.
Ieder had er twee die hun lichamen vanvoren bedekten, en ieder had er twee die hun lichamen vanachter bedekten.

EZECHIËL 1:23

Of onder het platform.

Ik hoorde, toen zij gingen, het geruis van hun vleugels. Het klonk als het bruisen van machtige wateren, als de stem van de Almachtige, als het geluid van een gedruis, als het geluid van een leger. Als zij stilstonden, lieten zij hun vleugels hangen. Toen kwam er een stem van boven het gewelf dat boven hun hoofden was. Als zij stilstonden, lieten zij hun vleugels hangen.

EZECHIËL 1:24-25

Het is natuurlijk heel moeilijk om je voor te stellen wat hier wordt gezegd. Maar blijkbaar strekten ze, om het zo eenvoudig mogelijk te zeggen, twee van hun vier vleugels uit, zoals ik eerder zei, om de vleugelpunten van een ander levend wezen aan te raken. Ze stonden in een vierkante opstelling, één bij elk van de wielen. Wat ze zagen was een voertuig met vier wielen, met dit platform erbovenop, in elk detail heel eigenaardig.

Maar de gedachte hier is dat Gods strijdswagen door deze wezens werd begeleid. Zowel de wielen als de wezens waren zo toegerust dat ze zonder zich om te draaien met bliksemsnelheid in elke richting konden gaan. Ze konden overal zien, alles weten. Gods strijdswagen had met andere woorden toegang tot elk punt in de wereld. God wist alles. Hij kon daar aanwezig zijn en de dingen behartigen zoals Hij dat wilde. Zijn heerschappij was universeel, over de hele aarde.

24

De cherubs als bewakers van Gods troon

Ik kan daaraan toevoegen dat de levende wezens, die hier niet voor ons worden geïdentificeerd, dat wil zeggen, die hier geen naam krijgen, later verschijnen in zijn tweede visioen, in de hoofdstukken 8 tot en met 11. Vooral in hoofdstuk 10 worden ze opnieuw precies zo beschreven als in hoofdstuk 1. Maar in hoofdstuk 10 krijgen we nog een klein stukje informatie over hen. In Ezechiël 10:15 staat:

Toen verhieven de cherubs zich. Dit was hetzelfde levende wezen dat ik bij de rivier de Kebar gezien had.

EZECHIEL 10:15

Hier wordt ons verteld dat het cherubs waren. Dat werd ons in hoofdstuk 1 niet verteld. Dit is de eerste aanwijzing die we krijgen over wat voor wezens dit waren. Het waren cherubs.

Bedenk dat de wezens die Jesaja in Jesaja hoofdstuk 6 zag, serafs werden genoemd. ‘Cherubim’ en ‘seraphim’ zijn meervoudsvormen. Ik heb je eerder verteld dat de letters i-m aan het einde van een Hebreeuws woord het tot een meervoud maken, net zoals wij dat doen door in het Nederlands een s of e-n toe te voegen. Waar de vertalers van de King James ‘cherubims’ zeggen, stapelen ze meervoudsuitgangen op elkaar. Dat is de Hebreeuwse uitgang plus de Engelse uitgang. Dat komt gewoon, denk ik, doordat ze niet weten hoe ze deze bijzonderheid van het Hebreeuws aan hun lezers duidelijk moeten maken. Maar ze hadden ‘cherubs’ en ‘seraphs’ kunnen zeggen om het begrijpelijk te maken. Dit waren cherubs, en wat Jesaja zag, waren serafs.

De levende wezens die we in Openbaring zien, lijken een combinatie te zijn van de cherubs en de serafs. Dat geeft ons reden om ons af te vragen of dit letterlijke wezens zijn of symbolische wezens. Dat wil zeggen, of ze werkelijk bestaan als wezens die we ooit zullen kennen, met wie we zullen spreken en die we zullen zien. Of dat dit alleen maar een visioen was dat hij in een soort trance had, waarbij God hem een visioen gaf van wezens die misschien niet eens werkelijk bestaan, maar die werkelijkheden

uitbeelden. Ze kunnen bestaan, maar het is moeilijk te zeggen wat hun functie is. We kunnen zeggen dat cherubs bestaan. Of ze er werkelijk zo uitzien wanneer je ze niet in symbolische visioenen ziet, weet ik niet.

Maar cherubs verschijnen natuurlijk ook elders in de Schrift, al in Genesis hoofdstuk 3, toen God Adam en Eva uit de tuin verdreef. Hij plaatste cherubs met een vlammend zwaard om de weg naar de boom des levens te bewaken en hen daar weg te houden. Later waren er natuurlijk uit goud gesneden cherubs boven het verzoendeksel op de ark van het verbond, twee stuks. Vervolgens waren er veel cherubs geborduurd op de tent, op de gordijnen en op de voorhangsels van de tabernakel. Ook daar waren veel cherubs.

De cherubs worden dus meer dan eens in de Schrift gezien. Ze lijken altijd een soort bewakersrol te hebben: ze bewaken de boom des levens, ze bewaken de ark van het verbond, ze bewaken hier de strijdwagen van God. Hier wekken ze bijna de indruk van een persoonlijke lijfwacht. Niet dat God een lijfwacht nodig heeft, of trouwens zelfs maar een lichaam heeft. Maar het gaat erom een beeld te schetsen van een koninklijke en belangrijke persoon die op zijn strijdwagen komt, met zijn dienaren en zijn bewakers om zich heen. Dit suggereert op geen enkele manier dat Hij bewakers nodig heeft. Het dient alleen om het hele beeld te vervolledigen van een majestueuze koning die op zijn ongelooflijke strijdwagen komt.

25

De gestalte op de troon

Dan wordt in de verzen 26 tot en met 28 beschreven wat er op de strijdwagen was: een troon en iemand op een troon.

Of boven het platform dat boven hun hoofden was:

En boven het gewelf dat boven hun hoofden was, was iets met het uiterlijk van een saffiersteen, iets wat leek op een troon. En daarboven, op wat op een troon leek, was iets wat leek op een mens.

EZECHIËL 1:26

Let erop hoe vaak hij in de Engelse tekst ‘gelijkenis’ zegt. In het Nederlandse citaat wordt dat weergegeven met ‘iets wat leek op’. Hij zegt niet dat hij een troon zag en een man zag. Hij zag iets wat op een troon leek of op een man leek. Natuurlijk kon hij niet zeggen dat het een man was, want God is geen man, en wat hij zag, was God op Zijn troon. Aangezien geen mens werkelijk God kan zien en in leven blijven, moeten we dus begrijpen dat Ezechiël God niet zag, maar een visioen zag dat een gelijkenis van God was. Zelfs Mozes, die een man van veel groter aanzien was dan de man Ezechiël, mocht God niet aanschouwen.

Ook hier verscheen God in de gelijkenis van een man. Aangezien God geen man is, maar het visioen dat hij zag een gelijkenis van een man was, zouden we opnieuw kunnen aannemen dat al die dingen die hij zag en die een gelijkenis van iets waren, de dingen misschien niet weergeven zoals ze werkelijk zijn. Ze geven ze op zo'n manier weer dat ze een symbolisch beeld geven van een geestelijke werkelijkheid.

In vers 27 staat:

Toen zag ik iets als de schittering van edelmetaal, rondom vanbinnen als het uiterlijk van vuur. Vanaf datgene wat eruitzag als Zijn heupen naar boven, en vanaf datgene wat eruitzag als Zijn heupen naar beneden, zag ik iets als het uiterlijk van vuur met een lichtglans eromheen.

EZECHIËL 1:27

Waarom beschrijft hij Hem afzonderlijk vanaf Zijn middel naar boven en vanaf Zijn middel naar beneden, terwijl hij over allebei hetzelfde zegt? Hij zag eruit als vuur, zowel boven als onder Zijn middel. Hij had eenvoudig kunnen zeggen dat Hij er helemaal als vuur uitzag. Ik weet het niet; het lijkt een van die gevallen van herhaling in de stijl van de schrijver. Maar hoe dan ook, we zien dat de man die hij zag, de gelijkenis van een man was. Let eens op hoe weinig bijzonderheden hij hier geeft. Hij besteedt namelijk ongeveer tien verzen aan de beschrijving van de wezens en evenveel aan de beschrijving van de wielen en de wagen, maar slechts één vers aan de beschrijving van Degene op de troon. Waarom is dat? Waarom zoveel bijzonderheden in de beschrijving van de anderen en zo weinig in die van Degene Die God voorstelt? Het lijkt duidelijk dat hij de Joden geen enkele aanleiding wil geven om beelden te proberen te maken. Dat ze een beeld van een cherub of van een wagen zouden maken, zou niet zo erg zijn, tenzij ze die aanbaden. Maar proberen een beeld van God te maken, is hun streng verboden. Daarom geeft hij geen beschrijving die toereikend is om er een beeld naar te maken. Dat lijkt de reden te zijn waarom hij God op de troon zo weinig gedetailleerd beschrijft.

26

De regenboog als teken van Gods genade

Er staat in vers 28:

Zoals het uiterlijk van de regenboog, die in de wolken verschijnt op de dag van de regen, zo was het uiterlijk van de lichtglans rondom. Het was de verschijning van de gedaante van de heerlijkheid van de HEERE. Toen ik dat zag, wierp ik mij met mijn gezicht ter aarde, en ik hoorde de stem van Iemand Die sprak.

EZECHIEL 1:28

Er was een glans rondom de troon die op een regenboog leek. Je herinnert je misschien ook dat Johannes in Openbaring 4, toen hij in de hemel werd opgenomen, de regenboog boven de troon van God zag. Openbaring ontleent veel van zijn beelden aan Ezechiël. Maar in beide openbaringen van Gods troon zien zowel Ezechiël als Johannes een regenboog die Zijn troon omringt of zich daaroverheen welft.

De gedachte is natuurlijk dat de regenboog een symbool van Gods genade is. Waarom Gods genade? Omdat God in de dagen van Noach een vloed over de aarde liet komen. De reden daarvoor lezen we hier:

En de HEERE zag dat de slechtheid van de mens op de aarde groot was, en dat al de gedachtespinsels van zijn hart elke dag alleen maar slecht waren.

GENESIS 6:5

Dus liet Hij de vloed komen. Na de vloed besloot Hij dat Hij de aarde nooit meer zou laten overstromen, hoewel Hij zei:

En de HEERE rook die aangename geur, en de HEERE zei in Zijn hart: Ik zal de aardbodem voortaan niet meer vervloeken vanwege de mens; de gedachtespinsels van het hart van de mens zijn immers slecht, van zijn jeugd af; en Ik zal voortaan niet al het levende meer doden, zoals Ik gedaan heb.

GENESIS 8:21

En Hij plaatste de regenboog in de wolk, zodat Hij — dat wil zeggen God — wanneer Hij die zou zien, zou denken aan Zijn verbond om hen niet meer te vernietigen.

Maar het interessante is dat Hij erkent dat na de vloed dezelfde zonden in de mens aanwezig zijn als vóór de vloed. Dezelfde omstandigheden die Hem ertoe brachten de vloed te laten komen, bestaan na de vloed nog steeds in het hart van de mens. En toch doet God, ondanks het feit dat de mens er niet op vooruit is gegaan, de belofte dat Hij dat oordeel niet opnieuw zal brengen. Met andere woorden, het is uitsluitend een zaak van genade. Als Hij zag dat de mens erop vooruit was gegaan, dat de mens nu beter

was, en Hij zei: ‘Nu ga Ik geen vloed laten komen, omdat het er nu beter voorstaat’, dan zou dat geen genade zijn. Dat zou eenvoudig in overeenstemming zijn met Zijn rechtvaardigheid: wanneer het slecht gaat, oordeelt Hij, en wanneer het goed gaat, doet Hij dat niet. Maar aan het einde van de vloed, in hoofdstuk 8 van Genesis, erkent God dat de mens nog net zo slecht is als daarvoor. Toch zal Hij, ondanks dat feit, barmhartigheid tonen. Hij zal niet oordelen zoals daarvoor. De regenboog is dus, zoals ik het zie, een beeld van genade. Andere opvattingen over de betekenis van de regenboog zouden moeilijk te onderbouwen zijn vanuit enige plaats in de Schrift.

Er staat ook:

Zo zag de verschijning van de glorie van de Heer eruit.

Dus als iemand zich afvraagt wat het was: sommige onkundige en onstandvastige mensen verdraaien dit, net als de andere Schriften, tot hun eigen verderf. Ze zeggen: ‘Nou, dit is een ufo of zoiets.’ Ik weet niet of je dat weleens gelezen hebt, maar Von Däniken en anderen hebben gedacht: ‘Zie je wel, Ezechiël zag een van de ufo’s en beschreef die op deze manier, en hij zag die ten onrechte voor God aan’, enzovoort. De ogen eromheen en het flitsende licht. Ja, hoor. Er staan veel dingen in de beschrijving die je, als je je verbeelding wilt gebruiken, op een ufo kunt toepassen. Vooral omdat niemand weet hoe een ufo eruit zou moeten zien. Je kunt hem eruit laten zien zoals de beschrijving hier, als je wilt.

Maar hij vertelt ons duidelijk wat hij zag. Hij zegt:

Zoals het uiterlijk van de regenboog, die in de wolken verschijnt op de dag van de regen, zo was het uiterlijk van de lichtglans rondom. Het was de verschijning van de gedaante van de heerlijkheid van de HEERE. Toen ik dat zag, wierp ik mij met mijn gezicht ter aarde, en ik hoorde de stem van Iemand Die sprak.

EZECHIËL 1:28

Het was dus geen ufo; het was de heerlijkheid van de Heere. Alleen was het een gelijkenis, of de verschijning van de gelijkenis ervan. Hij blijft zo ongeveer zo ver mogelijk verwijderd van de uitspraak dat hij de heerlijkheid van de Heere zag. Het was de gelijkenis van de verschijning van de heerlijkheid van de Heere. Hoe dan ook, dat is wat het voorstelde.

27

Ezechiëls roeping en de kracht van de Geest

Nu krijgen we een heel kort hoofdstuk, hoofdstuk 2.

Hij zei tegen mij: Mensenkind, ga op uw voeten staan, en Ik zal met u spreken. Terwijl Hij tot mij sprak, kwam de Geest in mij. Hij deed mij op mijn voeten staan en ik luisterde naar Hem Die tot mij sprak. Hij zei tegen mij: Mensenkind, Ik zend u naar de Israëlieten, naar die opstandige volken, die tegen Mij in opstand zijn gekomen. Zij en hun vaders hebben tot op deze zelfde dag tegen Mij overtreden. En deze kinderen zijn schaamteloos en hardleers. Ik zend u naar hen toe. U moet tegen hen zeggen: Zo zegt de Heere HEERE. En zij, of zij luisteren of dat nalaten — zij zijn immers een opstandig huis — zij zullen weten dat er een profeet in hun midden geweest is. Maar u, mensenkind, wees niet bevreesd voor hen, wees niet bevreesd voor hun woorden, hoewel er prikkels en dorens bij u zijn en u bij schorpioenen verblijft. Wees niet bevreesd voor hun woorden en wees niet ontsteld voor hun blik, want zij zijn een opstandig huis! Maar u moet Mijn woorden tot hen spreken, of zij luisteren of dat nalaten, want zij zijn opstandig! Maar u, mensenkind, luister naar wat Ik tot u spreek. Wees niet opstandig, zoals dit opstandige huis. Doe uw mond open en eet wat Ik u geef. Toen zag ik, en zie, er was een hand naar mij uitgestoken. En zie, daarin was een boekrol. En Hij spreidde die voor mijn gezicht uit: hij was vanvoren en vanachteren beschreven. Er waren klaagliederen, zuchten en weeklachten op geschreven.

EZECHIEL 2:1-10

Dat wil zeggen, een boekrol.

Dit is zijn roeping tot profeet. Een van de terugkerende gedachten die in dit korte hoofdstuk heel vaak naar voren komen, is het woord 'opstandig'. God benadrukt duidelijk hoe opstandig de Joden zijn. Hij zegt dat de Geest in hem kwam, waardoor hij natuurlijk in staat werd gesteld om profeet te zijn. Denk eraan dat Mozes klaagde dat hij een te zware last te dragen had. God zei toen:

De HEERE zei tegen Mozes: Verzamel voor Mij zeventig mannen uit de oudsten van Israël, van wie u weet dat zij de oudsten van het volk zijn en de beampten ervan. U moet hen bij de tent van ontmoeting brengen en zij moeten daar bij u gaan staan.

NUMERI 11:16

En toen hij hen bij de ingang van de tent had gebracht, nam God van de Geest Die op Mozes was en legde Die op de zeventig, en zij profeteerden.

Later bleek dat twee van hen, Eldad en Medad, niet bij de tabernakel aan het profeteren waren. Jozua maakte daar bezwaar tegen en zei:

Jozua, de zoon van Nun, de dienaar van Mozes, een van zijn uitgekozen jongeren, antwoordde en zei: Mijn heer Mozes, belet het hun!

NUMERI 11:28

Mozes zei:

Maar Mozes zei tegen hem: Zet u zich voor mij in? Och, waren allen van het volk van de HEERE maar profeten, dat de HEERE Zijn Geest over hen gaf!

NUMERI 11:29

Dus wanneer de Geest op iemand kwam, werd die persoon daardoor een profeet. Niet in alle gevallen, maar Saul bijvoorbeeld werd tot koning gezalfd en de Geest kwam op hem, maar hij profeteerde ook. En ook David had, zoals we weten, een profetische bediening naast zijn koningschap, toen de Geest van Saul werd weggenomen en op David werd gelegd.

28

Sprekend tot een opstandig volk

Dus de Geest kwam op hem, wat hem toerustte voor de profetische bediening. En hem werd gezegd dat hij naar een halsstarrig volk werd gezonden. Hem werd gezegd dat ze opstandig waren en dat hij daarom niet moest verwachten dat ze gehoor zouden geven. Twee keer zegt Hij:

En zij, of zij luisteren of dat nalaten — zij zijn immers een opstandig huis — zij zullen weten dat er een profeet in hun midden geweest is.

EZECHIËL 2:5

Vers 5.

Het klinkt bijna alsof God niet zeker weet of ze naar de woorden zullen luisteren of niet. Maar God weet het wel, en Hij vertelt hem dat ze niet zullen luisteren. Waarom zegt Hij dan: of ze nu zullen luisteren of niet? Blijkbaar omdat er sommigen zouden zijn die wel zouden luisteren. Misschien zouden er een paar zijn die zouden luisteren, maar over het algemeen zouden de mensen zijn boodschap afwijzen.

Volgens de overlevering werd Ezechiël door zijn medeballingen gedood. Dat staat niet in de Schrift opgetekend, maar het is een Joodse overlevering dat hij uiteindelijk door zijn medeballingen werd gedood. Ze namen zijn boodschap niet aan, maar sommigen zouden dat wel doen. Maar God zegt: of iemand nu tot de groep behoort die je

boodschap gelooft of tot de groep die je boodschap niet gelooft, ze zullen toch allemaal, zonder uitzondering, weten dat er een profeet onder hen is geweest. En dat zegt Hij ook in vers 7. Hij zegt:

Maar u moet Mijn woorden tot hen spreken, of zij luisteren of dat nalaten, want zij zijn opstandig!

EZECHIËL 2:7

29

De boekrol eten als profetisch teken

Nu zegt Hij tegen hem dat hij moet eten wat Hij hem te eten geeft. En Hij geeft hem een kleine boekrol, vanbinnen en vanbuiten beschreven. En wat erop geschreven stond, was weeklacht en rouw en wee. Boekrollen kwamen vaak voor in de visioenen van de profeten. Zacharia zag een vliegende boekrol waarop oordelen en vervloekingen stonden, gericht tegen de goddelozen.

Johannes zag in het boek Openbaring twee belangrijke boekrollen. De eerste werd voor het eerst gezien in hoofdstuk 4 en had zeven zegels. En Openbaring hoofdstuk 4 tot en met 9 gaat grotendeels over het verbreken van die zeven zegels. Maar dan, in hoofdstuk 10 van Openbaring, ziet hij nog een boekje, of nog een kleine boekrol, en de engel zegt tegen Johannes dat hij dat boekje moet opeten. Dat staat aan het einde van Openbaring 10. De engel zegt tegen hem dat hij dit boekje moet opeten, en de engel zei:

En ik ging naar de Engel toe en zei tegen Hem: Geef mij dat boekje. En Hij zei tegen mij: Neem het en eet het op, en het zal uw buik bitter maken, maar in uw mond zal het zoet zijn als honing.

OPENBARING 10:9

En toen hij het opat, zegt Johannes, was het zoet in zijn mond en bitter in zijn buik. En de stem zei tegen hem:

En Hij zei tegen mij: U moet opnieuw profeteren over vele volken, naties, talen en koningen.

OPENBARING 10:11

Toen Johannes dit boek at, was het zoet in zijn mond en bitter in zijn buik. Daarna werd hem gezegd dat hij opnieuw zou profeteren. Ook Ezechiël moest hier natuurlijk dit boek opeten, en ongetwijfeld is dit de oorsprong van dat beeld in Openbaring. Hem werd een boekje gegeven, vanbinnen en vanbuiten beschreven. Het stond vol slecht nieuws, en hij moest het opeten.

Waarom at Ezechiël dit boek letterlijk op? Dat weten we niet. Als dit allemaal in een droom of een trance of een visioen gebeurde, kan het zijn dat dit allemaal in zekere zin niet lichamelijk gebeurde. Misschien heeft hij dit boek niet lichamelijk opgegeten. Aan de andere kant wordt dat ons niet verteld. Misschien deed hij dat wel. Ezechiël had onder andere een heel merkwaardig dieet. Je zult in hoofdstuk 4 zien dat hij een bijzonder soort brood moest maken om 390 dagen lang te eten, dat heel ongebruikelijk was. Hij moet een sterke spijsvertering hebben gehad als hij letterlijk alles heeft gegeten wat hij moest eten, ook dit boek. Maar het is heel goed mogelijk dat dit allemaal in een visioen gebeurde. Dat hij het niet lichamelijk at, maar zichzelf zag en de Heere zag en dit boek zag en alles. Het gebeurde allemaal ongeveer zoals wij het in een droom zouden beleven, maar hij was wakker en zag een visioen. Dus hij eet het boek op, en in hoofdstuk 3 hebben we het verslag van wat er toen gebeurde.

30

Gods woord opnemen: zoetheid en bitterheid

Daarna zei Hij tegen mij: Mensenkind, eet wat u aantreft. Eet deze rol op, ga, spreek tot het huis van Israël. Toen deed ik mijn mond open en Hij gaf mij die rol te eten.

EZECHIEL 3:1-2

Dit betekent dat de woorden van God deel van hem moesten worden. Hij moest ze in zich opnemen. Hij kon ze niet zomaar ergens van een papier voorlezen. Ze moesten deel worden van zijn eigen leven, van zijn eigen wezen, zodat hij het Woord zou uitleven, zodat ze uit zijn ziel en uit zijn hart zouden komen, ook al waren het Gods woorden.

Hij zei tegen mij: Mensenkind, geef uw buik te eten, vul uw binnenste met deze rol, die Ik u geef. Toen at ik en hij werd in mijn mond als honing zo zoet.

EZECHIËL 3:3

Bedenk dat Johannes in Openbaring 10, vers 9 en 10, zei dat hij de boekrol opat. Die was zoet in zijn mond en bitter in zijn buik. Hier wordt niet vermeld dat die bitter was in zijn buik. Maar verderop, in vers 14, staat:

Toen hief de Geest mij op en voerde mij weg en ik ging weg, bitter bedroefd en hevig ontdaan, en de hand van de HEERE was zwaar op mij.

EZECHIËL 3:14

Er was dus eigenlijk wel bitterheid die voortkwam uit het ontvangen van dit Woord. Soms is alleen al het voorrecht dat Gods woorden aan je worden geopenbaard, dat je inzichten krijgt, ook in de Schrift, dat de Heilige Geest tot je spreekt en je inzicht geeft in Gods Woord, iets wat als het ware zoet is. Jeremia zei:

Zodra Uw woorden gevonden werden, at ik ze op. Uw woord was mij tot vreugde en tot blijdschap in mijn hart, want Uw Naam is over mij uitgeroepen, HEERE, God van de legermachten.

JEREMIA 15:16

David zei over de woorden van God:

Zij zijn begerenswaardiger dan goud, ja, dan veel zuiver goud; en zoeter dan honing en honingzeem uit de raat.

PSALMEN 19:11

Het leren kennen van de wil van God, het ontvangen van Zijn Woord, is dus in zekere zin een zoete ervaring. Het is een aangename ervaring. Het is bezielend. Maar wanneer het Woord een onheilswoord is en wanneer het slecht nieuws is, is er een gevoel van bitterheid. Er komt een last bij kijken. Nadat je de tijd hebt gehad om erover na te denken, het te verteren of aan te voelen wat de werkelijke strekking van de boodschap is, kan het iets zwaars met zich meebrengen, zoals hier het geval was.

31

Toegerust voor de weerstand van Israël

Nu staat er in vers 4:

Toen zei Hij tegen mij: Mensenkind, ga, begeef u naar het huis van Israël en spreek tot hen met Mijn woorden. Want u wordt niet gezonden naar een volk met een onbegrijpelijke taal en een moeilijke spraak, maar naar het huis van Israël, niet naar veel volken met een onbegrijpelijke taal en een moeilijke spraak, van wie u de woorden niet kunt verstaan. Als Ik u naar hen gezonden zou hebben, zouden die geluisterd hebben! Maar het huis van Israël wil naar u niet luisteren, omdat zij naar Mij niet willen luisteren, want heel het huis van Israël heeft een hard voorhoofd en zij zijn hardleers.

EZECHIËL 3:4-7

Het is interessant dat Hij zegt:

Ik stuur je naar mensen die jouw taal spreken en met wie je makkelijk kunt praten. Ik stuur je niet naar mensen uit een ander land van wie je de taal niet kent.

Maar Hij voegt ertussen:

Als Ik je naar hen zou sturen, zouden ze luisteren, maar jouw volk zal niet luisteren.

EZECHIËL 3:6-7

Opnieuw een van de vele plaatsen in het Oude Testament die laten zien dat de heidenen vaak ontvankelijker zijn voor Gods Woord dan de Joden, Gods eigen volk, waren. Het boek Jona is daar ook een goed voorbeeld van. En er zijn nog veel meer voorbeelden van in de Schriften. Dit is er een van. God zegt:

Als Ik je naar mensen uit een ander land zou sturen die een andere taal spreken en niet bij jouw volk horen, zouden ze ervoor openstaan. Maar jouw volk is opstandig, koppig, hardvochtig en brutaal, en ze zullen niet luisteren.

Vers 8:

Zie, Ik zal uw gezicht even hard maken als hun gezicht, en uw voorhoofd even hard als hun voorhoofd. Uw voorhoofd zal Ik maken als diamant, harder dan steen. Wees niet bevreesd voor hen en wees niet ontsteld voor hun blik, want zij zijn een opstandig huis!

EZECHIËL 3:8-9

Dit betekent gewoon dat je een sterke wil zult hebben en koppig zult zijn, en dat ze je niet zullen kunnen intimideren.

Verder zei Hij tegen mij: Mensenkind, al Mijn woorden die Ik tot u spreek, neem ze op in uw hart en luister ernaar met uw oren.

EZECHIËL 3:10

Het opeten ervan, het opnemen ervan in zijn lichaam, stond symbool voor het opnemen ervan in zijn hart en het door zijn hart laten ontvangen en beamen van die woorden. Zodat ze, zoals ik al zei, zelfs zijn eigen woorden worden.

Ga, begeef u naar de ballingen, naar uw volksgenoten en, of zij luisteren, of dat nalaten, spreek tot hen en zeg tegen hen: Zo zegt de Heere HEERE! Toen hief de Geest mij op en ik hoorde achter mij een geluid van een groot gedreun: Geloofd zij de heerlijkheid van de HEERE vanuit Zijn plaats! En ik hoorde het geluid van de vleugels van de levende wezens die elkaar raakten, het geluid van de wielen vlak bij hen en het geluid van een groot gedreun. Toen hief de Geest mij op en voerde mij weg en ik ging weg, bitter bedroefd en hevig ontdaan, en de hand van de HEERE was zwaar op mij. Zo kwam ik bij de ballingen van Tel-Abib, die bij de rivier de Kebar woonden. Ik verbleef waar zij woonden. Ik verbleef daar ontzet in hun midden, zeven dagen.

EZECHIËL 3:11-15

Hij zweeg zeven dagen lang, net zoals Job met zijn vrienden, toen zijn zeven vrienden zeven dagen bij hem zaten. Hij was zo aangegrepen door de visioenen en door de woorden die hij had ontvangen, dat hij vrijwel verdoofd was. Hij was in shock. Hij was verbijsterd. Hij kon zeven dagen lang niet spreken.

32

De verantwoordelijkheid van de wachter

Het gebeurde na verloop van zeven dagen dat het woord van de HEERE tot mij kwam: Mensenkind, Ik heb u aangesteld tot wachter over het huis van Israël. Wanneer u uit Mijn mond een woord hoort, moet u hen namens Mij waarschuwen. Als Ik tegen de goddeloze zeg: U zult zeker sterven, en u hebt hem niet gewaarschuwd en u hebt niet gesproken om de goddeloze voor zijn goddeloze weg te waarschuwen om hem in het leven te behouden: die goddeloze zal in zijn ongerechtigheid sterven, maar Ik zal zijn bloed van uw hand eisen. Maar u, als u de goddeloze waarschuwt en hij zich niet van zijn goddeloosheid en van zijn goddeloze weg bekeert, zal hij in zijn ongerechtigheid sterven, maar u hebt uw leven gered. En als een rechtvaardige zich van zijn gerechtigheid afwendt en onrecht begaat en Ik een struikelblok voor hem leg, zal hij sterven. Omdat u hem niet gewaarschuwd hebt, zal hij in zijn zonde sterven. Zijn rechtvaardige daden die hij gedaan heeft, zullen niet meer in herinnering gebracht worden, maar zijn bloed zal Ik van uw hand eisen. Maar u, als u de rechtvaardige waarschuwt, opdat de rechtvaardige niet zondigt, en hij inderdaad niet zondigt, zal hij zeker in leven blijven omdat hij gewaarschuwd is, en hebt u uw leven gered.

EZECHIËL 3:16-21

Het lijkt een omslachtige manier om het te zeggen, maar in wezen zegt Hij dat je als een wachter bent die op de uitkijk staat voor de vijand. En wanneer er gevaar nadert, moet je de mensen waarschuwen. Een wachter die de vijand ziet aankomen maar de mensen niet waarschuwt, is persoonlijk verantwoordelijk voor de ondergang van zijn

stad. Zo is het ook op moreel gebied: als hij het gevaar en Gods oordeel ziet aankomen, maar de mensen niet waarschuwt en hun geen kans geeft om zich te bekeren, dan is hij verantwoordelijk voor hun bloed. Als hij hen wel waarschuwt en ze niet luisteren, zullen ze hoe dan ook sterven, maar zal hij niet verantwoordelijk worden gehouden.

Het idee is dat hij een verantwoordelijkheid draagt en een verplichting heeft die hij moet nakomen. En hij kan die maar beter niet verwaarlozen, anders zal hij de gevolgen van bloedschuld moeten dragen. Gods roeping aan jou om mensen te waarschuwen is niet iets wat je licht kunt opvatten, want God roept niet iedereen op precies dezelfde manier. Hij geeft niet iedereen openbaringen. Wanneer je een openbaring hebt, krijg je een grotere verantwoordelijkheid en moet je mensen vertellen wat je weet. Natuurlijk hebben wij het Evangelie en kennis van het behoud, en hebben wij ook zo'n verplichting tegenover de rest van de wereld, zoals de grote opdracht aangeeft.

33

Ezechiëls opsluiting en opgelegde zwijgen

De hand van de HEERE was daar op mij en Hij zei tegen mij: Sta op, vertrek naar de vallei en daar zal Ik met u spreken. Ik stond op en vertrok naar de vallei, en zie, daar stond de heerlijkheid van de HEERE, zoals de heerlijkheid die ik gezien had bij de rivier de Kebar. En ik wierp mij met mijn gezicht ter aarde. Toen kwam de Geest in mij en deed mij op mijn voeten staan. Hij sprak met mij en zei tegen mij: Ga naar binnen, sluit u op binnen in uw huis. En wat u betreft, mensenkind, zie, zij zouden touwen om u heen slaan en u daarmee binden. Daarom moet u zich niet in hun midden begeven. Uw tong zal Ik aan uw gehemelte doen kleven, zodat u stom wordt en u voor hen niet kunt zijn als iemand die bestraft, want zij zijn een opstandig huis! Maar als Ik met u spreek, zal Ik uw mond openen en zult u tegen hen zeggen: Zo zegt de Heere HEERE: Wie luistert, laat hij luisteren. Wie dat nalaat, laat die het maar nalaten, want zij zijn een opstandig huis!

EZECHIËL 3:22-27

Hetzelfde had misschien veel korter gezegd kunnen worden, maar wat Hij zegt, is dat de Heere hem op dit punt opdroeg zich in zijn huis op te sluiten. Kennelijk kreeg hij de opdracht iemand hem ketenen te laten omdoen om gevangenschap uit te beelden. Zijn profetie was natuurlijk dat zij in gevangenschap zouden blijven en dat de overige Joden, die nog niet waren weggevoerd, alsnog in gevangenschap zouden gaan.

Er zou dit teken zijn, vergelijkbaar met het teken dat aan Zacharias, de vader van Johannes de Doper, werd gegeven: hij werd met stomheid geslagen tot de geboorte van Johannes de Doper. Maar in dit geval werd Ezechiël met stomheid geslagen tot de dood

van zijn vrouw. Dat was een periode van zes jaar vanaf dit moment. Zes jaar lang was hij stom, behalve dat God hem op bovennatuurlijke wijze het vermogen gaf om te spreken wanneer God een woord had dat hij moest uitspreken.

Dit is een behoorlijk goede waarborg die de meeste profeten niet hadden, en ook nu nog niet hebben. Het zou soms wel prettig zijn als ze die wel hadden, want Hij zegt:

Ik ga ervoor zorgen dat je niet meer kunt praten, zodat je hen niet meer terecht kunt wijzen.

Dat wil zeggen: je gaat je bitterheid niet op het volk afreageren, zoals sommige profeten geneigd zijn te doen. Soms gaan de profeten verder dan wat God hun opdraagt te zeggen en beginnen ze hun eigen venijn in de boodschap te verwerken. Maar Ezechiël was een man die die gelegenheid niet zou krijgen. God maakte hem stom, zodat hij alleen kon spreken wanneer hij een woord van de Heere had. Deze toestand duurde voort tot de dood van zijn vrouw in hoofdstuk, ik geloof, 24. Toen kreeg hij blijkbaar zijn normale spraakvermogen terug.

Dit is alleen nog maar een beschrijving van zijn roeping tot de bediening en zijn eigenlijke profetieën. We hebben in feite nog geen van de profetieën gelezen. Hij is nog niet begonnen tot het volk te spreken. We horen alleen wat God tegen hem heeft gezegd ter voorbereiding op zijn bediening. In hoofdstuk 4 beginnen we zijn eerste openbare handelingen en boodschap te zien. Daar komen we op terug.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Ezechiël 1:1-3
- Ezechiël 14:14
- Psalm 137:1-6
- Ezechiël 14:3
- Ezechiël 33:30-33
- Ezechiël 1:4
- Ezechiël 1:5

- Ezechiël 1:6-8
- Ezechiël 1:9-11
- Ezechiël 1:12-14
- Johannes 1:29
- Ezechiël 1:7
- Ezechiël 1:12
- Ezechiël 1:14
- Ezechiël 1:15
- Ezechiël 1:16
- Ezechiël 1:17
- Ezechiël 1:18
- Ezechiël 1:20
- Ezechiël 1:21
- Ezechiël 1:22
- Ezechiël 1:23
- Ezechiël 1:24-25
- Ezechiël 10:15
- Ezechiël 1:26
- Ezechiël 1:27
- Ezechiël 1:28
- Genesis 6:5
- Genesis 8:21
- Ezechiël 2:1-10
- Numeri 11:16
- Numeri 11:28
- Numeri 11:29
- Ezechiël 2:5
- Ezechiël 2:7
- Openbaring 10:9
- Openbaring 10:11
- Ezechiël 3:1-2
- Ezechiël 3:3
- Ezechiël 3:14
- Jeremia 15:16

- Psalmen 19:11
- Ezechiël 3:4-7
- Ezechiël 3:6-7
- Ezechiël 3:8-9
- Ezechiël 3:10
- Ezechiël 3:11-15
- Ezechiël 3:16-21
- Ezechiël 3:22-27

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.